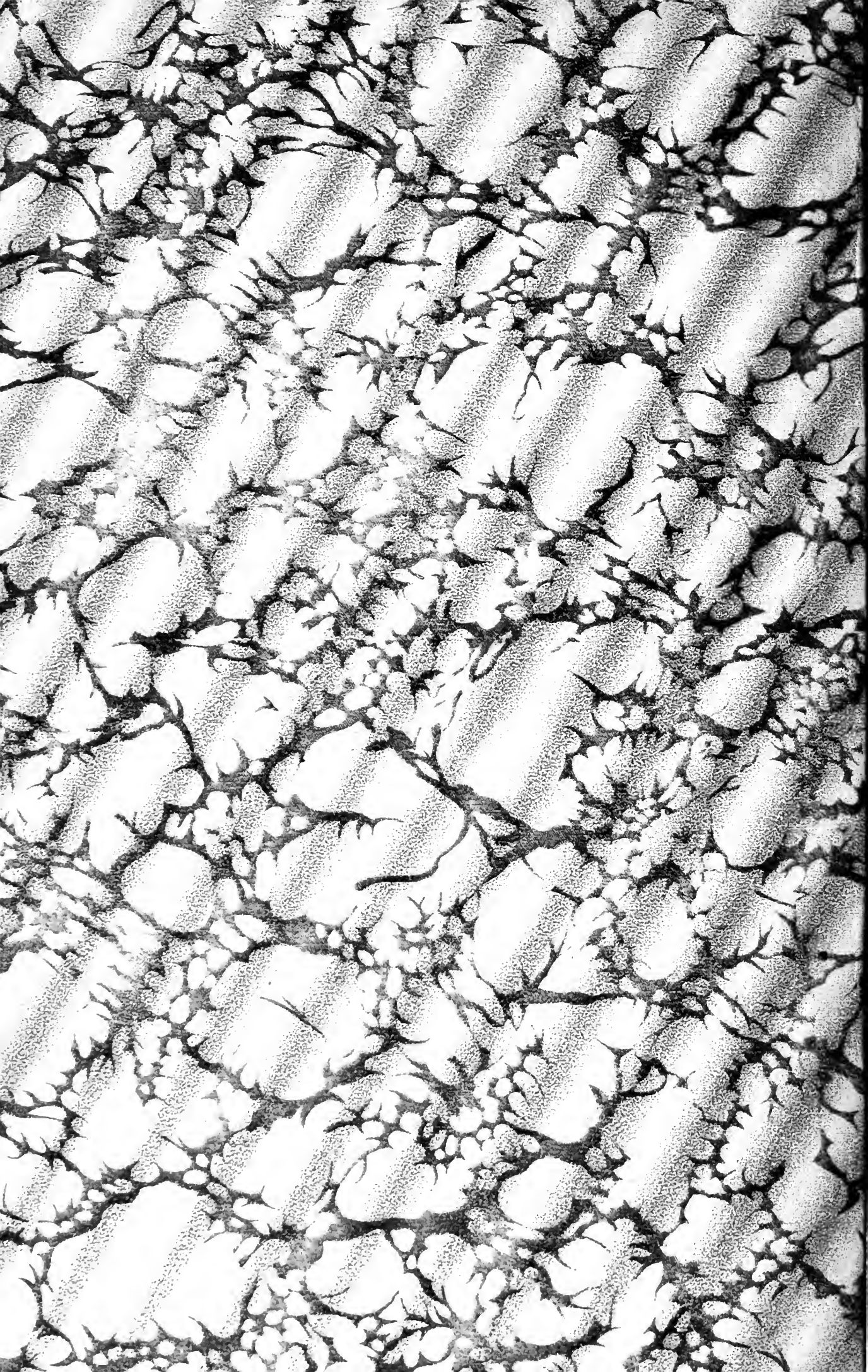
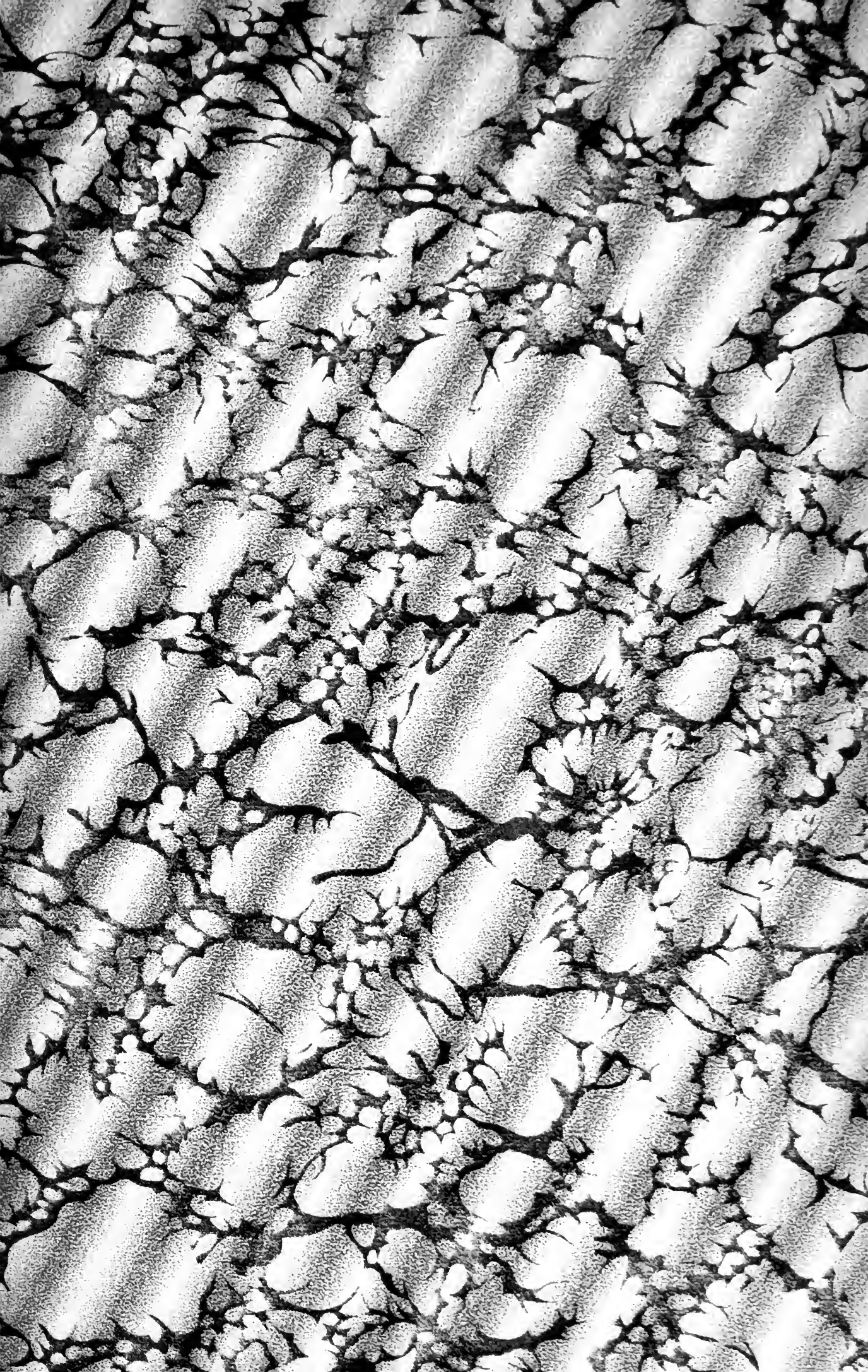

3 1761 05643230 5

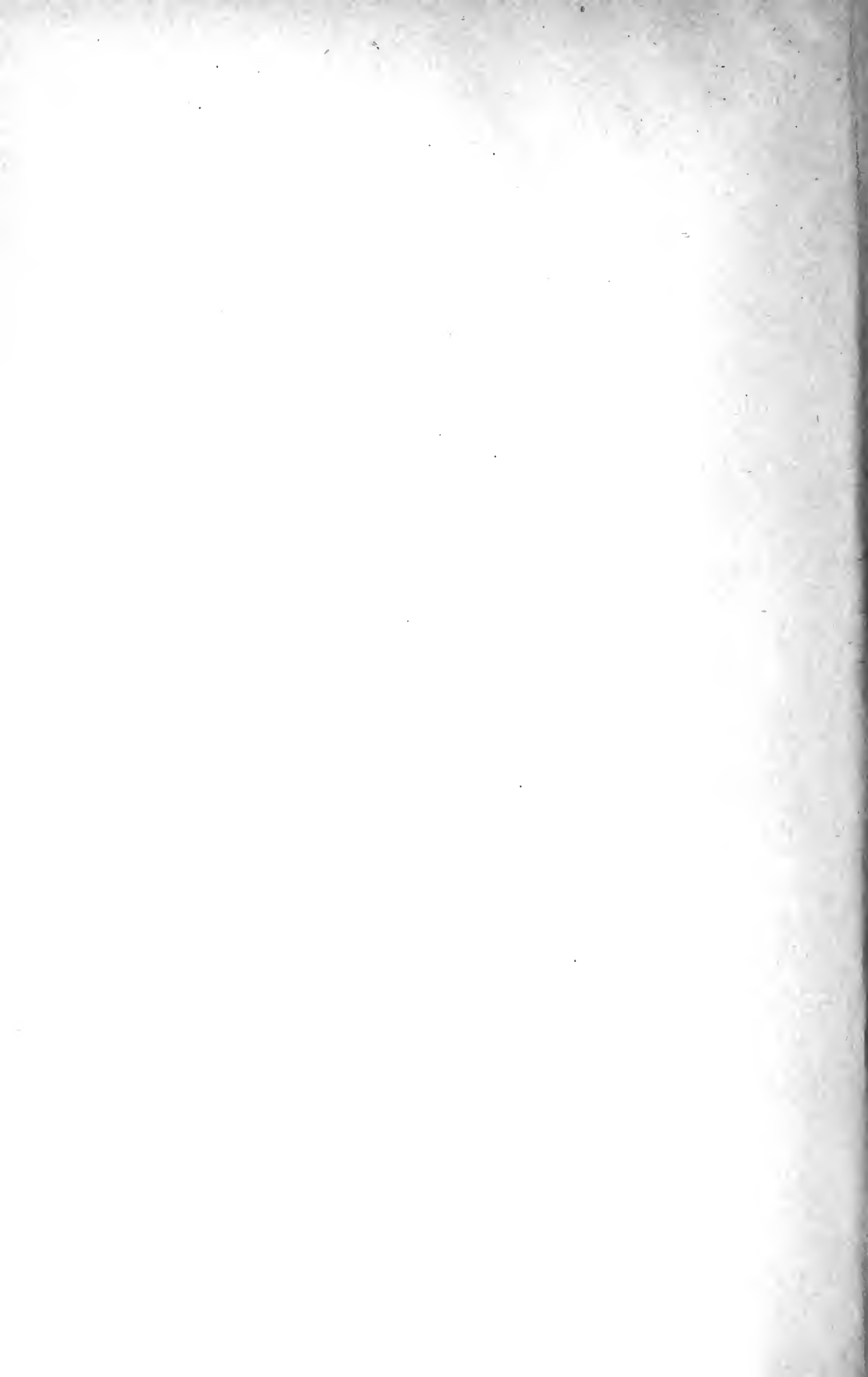

Digitized by the Internet Archive
in 2010 with funding from
University of Toronto

ܐܬܬܐ ܣܢܩܬܐ ܡܪܝܬܐ

ACTA SANCTI MARIS

ASSYRIÆ, BABYLONIÆ AC PERSIDIS SEculo I APOSTOLI

SYRIACE SIVE ARAMAICE

JUXTA MANUSCRIPTUM ALQOSCHIANUM ADJECTIS ALIORUM CODICUM LECTIONIBUS
VARIANTIBUS VERSIONE LATINA ET ANNOTATIONIBUS ILLUSTRATA

EDIDIT NUNC PRIMUM

J.-B. ABBELOOS, S. T. D.

DOMUS PONTIFICALIS PRÆSUL
ARCHIEPISCOPI MECHLINIENSIS VICARIUS GENERALIS

BRUXELLES

SOCIÉTÉ BELGE DE LIBRAIRIE

12, RUE DES PAROISSIENS, 12

LEIPZIG, F. A. BROCKHAUS

1885

Handwritten text in a cursive script, possibly a signature or a title, located above the printed text.

ACTA S. MARIS APOSTOLI

Bruxellis. — Typis POLLEUNIS, GEUTERICK & LEFÉBURE.

332a Marc. Mar
(Kulr, iks, iks, iks, iks)

$$\begin{array}{r} 340480 \\ 6 \overline{) 340480} \end{array}$$

1885

ACTA SANCTI MARIS

ASSYRIÆ, BABYLONIÆ AC PERSIDIS SEculo I APOSTOLI

ARAMAICE ET LATINE

EDIDIT NUNG PRIMUM

J.-B. ABBELOOS, S. T. D.,

DOMUS PONTIFICALIS PRÆSUL

ARCHIEPISCOPI MECHLINIENSIS VICARIUS GENERALIS.

PROLEGOMENA.

Narratione aramaica, quam una cum versione latina typis mandamus, quum Osrhoënæ ad fidem christianam per Adæum, Thomæ apostoli socium atque e septuaginta Christi discipulis unum, conversio obiter perstringitur, tum præsertim fusiusque describitur ea quam ab illo beatus Mares accepit missio apostolica quaque per reliquam Mesopotamiam variasque ad Persidem usque regiones fructu pari atque labore diutissime functus est.

Etsi vero *infinite propemodum sunt Syro-Chaldæorum scriptorum monumenta, quæ... memorata de primis ipsorum apostolis confirmant* (1), paululum certe id est quod adhuc de illorum vita ac gestis necnon de ecclesiarum ab ipsis fundatarum primordiis e bibliothecarum latebris prodiisse scitur; et quidem Mar (2) Marim quod attinet, ad ea fere reducitur quæ apud doctissimum J. S. Assemanum leguntur in tribus ejus Bibliothecæ orientalis Clementino-Vaticanæ tomis sparsim prolata (3). Quare hæc codicis nostri editio, etsi ob otii defectum tenuiori eruditionis apparatu instructa, hagiographis ac rerum historicarum curiosis universum satis erit, uti confidimus, accepta et utilis.

Codex iste paginas complectitur quadraginta sex, singulas, præter ultimam brevior, 24 × 15 centimetris nitidissimæ scripturæ nestorianæ constantes. Descri-

(1) Verba sunt Ill. Georg. Ebedjesu Khayyath in opere : *Syri Orientales seu Chaldæi, Nestoriani et Romanorum Pontificum primatus*, Romæ 1870. p. 163. —

(2) *Mar*, latine *dominus*, nomen excellentiæ quo Syri sanctos atque etiam episcopos aliosque viros præstantes designare solent. — (3) Adæi seu Thaddæi ad Agbarum sive Abgarum, Edessæ regulum, missionem memorant Eusebius, *Hist. eccl.*, lib. I, cap. 13; vetus codex syriacus quem edidit Cureton in : *Ancient Syriac documents*, pp. 6-23; Leroubna Edessenus et Moyses Khorenensis in *Collection des historiens arméniens*, Paris. Didot, 1867. De Mari vero consule *Bibl. Orient.*, tom. I, p. 10; tom. II, p. 387 sqq.; tom. III, part. I, pp. 299, 306, 341, 506 sq., 584 sqq.; part. II, pp. 4 sq., 17-24.

traditionibus popularibus compilasse narrationem. Etenim id sane constare videtur, auctorem non nisi sat diu post Papam, qui seculo IV ineunte Seleuciensem rexit ecclesiam, scribere potuisse, quippe quum illum non tantum memoret, sed et immani anachronismo immediatum Mar Maris faciat successorem et heredem, nisi tamen illic agnoscenda sit temera posterioris cujusdam interpolatio. Ex alia parte in tota lucubratione nihil est quo aut Mohammedanici imperii aut Nestoriani dogmatis, quod jam seculo sexto omnes illius regionis perverterat ecclesias, dominatio indicetur. Præterea oppidorum ac regionum nomina nonnulla ab iis quæ apud Arabum scriptores comparent, quodam antiquitatis colore distant; denique historia nostra fons esse videtur ex quo posteriores historiographi hauserunt, scilicet seculo duodecimo Mares Salomonis filius, decimo quarto Amrus Matthæi (1), alii.

Ast quæstio superest difficilis, veritatem in narratione nostra historicam ab admixtis fabulis aut sequioris ævi commentis critico examine secernere; quod equidem peritioribus aut certe alii tempori remittendum censeo. Interim de ipsa substantia ambiget nemo; nam S. Marim ævo apostolico in illis regionibus evangelium prædicasse testimoniis constat idoneis atque perpetuis. Juvat ea allegare quæ in hanc rem mihi transmisit pluries laudatus archiepiscopus Khayyath, quæque sic habent: *Quod S. Mares evangelium prædicaverit in iis locis quæ sigillatim Acta ejus anonyma memorant, concordat cum iis quæ adducit Assemanus ex authenticis scriptis, nestorianis et jacobiticis: quod magni faciendum est. Et inde est quod antiquissimam liturgiam suam Nestoriani duobus apostolis suæ gentis adscribunt, id est Adæo et Mari. Sicut Adæi, ita et Maris commemorationem faciunt in officio magno, Circuli dicto (2), ut advertit Assemanus et adhuc in usu nostro est. Majus pondus facit inventio reliquiarum S. Maris anno 1879 facta in ruinis pervetustæ ecclesiæ S. Samonæ, apud Carmelesch, ad orientem Mossulæ:*

(1) De his cfr. Assemanum. *Bibl. Orient.*, tom. III, part. 1, pp. 554 et 580; item Khayyath, *op. cit.*, pp. 106 sq., 133. — S. Mares recensetur inter patriarchas Orientis a Salomone Bostrensi episcopo in *Libro apum*, ab Anonymo Anidensi, ab Elia episcopo Damasceno (apud Assemanum. *Bibl. Orient.*, tom. II, p. 387 sqq.): et tandem ab Amro (ibid., tom. III, part. II, p. 584). — (2) *Circulus*. **ܟܝܬܐ** (*Hudra*), est liber liturgicus, quo continentur officia diebus dominicis, feriis quadragesimæ aliisque diebus nonnullis recitanda. — De cultu S. Maris hæc habet Ill. Khayyath: “*Fundatorem suæ primatialis ecclesiæ, quæ decursu temporis patriarchalis erasit, præter Thomam et Adæum, magis proprie Marim celebrant Chaldæi. Prima et antiquior ceteris, qua semper usi sunt Chaldæi, liturgia nomine duorum apostolorum est inscripta et pervulgata, nihilque præ se fert quod authenticitati huic ejusdem adversetur. Laudatorum trium apostolorum uniuscujusque specialem memoriam in officio suo magno iidem colunt: Thomæ quidem apostoli die 3 Julii; Thaddæi autem dominica V post Resurrectionem; et Maris feria VI hebdomadæ II æstatis, h. e. hebdomadæ IX post Pentecosten. Magna cum veneratione semper ecclesia et cænobium et schola S. Maris in Dor-Kena in Babylonia ipsis fuere, donec superstitio Mohammedana illud monumentum una cum ceteris fere omnibus solo æquavit, in postrema præsertim vastatione propemodum irremediabili, quæ in illa regione, ut alias memini, christicolos cunctos, licet schismaticos, qualiter tunc ibidem existimantur fuisse fere omnes, letali affecit excidio. Syri Orientales, etc.*”, p. 163.

Edessa cum duobus discipulis suis Aghæo et Mari in Orientem profectus, ibi evangelicam fidem prædicarunt. Postea Edessam reversi invenerunt regem fidelem Abgarum jam obiisse ejusque loco suffectum filium ejus ethnicum, christianorum inimicum. Ab eo Adæus apostolus die trigesima Tamuz (Julii) occisus, in ecclesiam quam ipse Edessæ ædificaverat, sepultus fuit.

POST ADÆUM EVANGELISTAM AGHÆUS, EJUS DISCIPULUS. — *Hic vestes sericas regi Abgaro texebat, et post necem Adæi, magistri sui, fugit in Orientem. Cœpitque prædicare in tota Perside, Assyria, Media, Babylonia itemque Beth-Huzæis et Gelis usque ad regionum Indicarum fines. Deinde reversus est Edessam, quia timebat ne fides illic ob filii Abgari regis ethnicam superstitionem deficeret. Quum vero Edessam pervenisset, jussit eum Abgari regis filius serica sibi texere quemadmodum patri suo fecerat. Cui Aghæus: Quo tempore, inquit, magister meus gregem Christi pascibat, equidem patris tui opus exercui; nunc vero quum mihi commisit pascendi munus, aliud negotium exsequi non possum. Quamobrem ethnicus ille indignans, confractis ejus tibiis, eum occidit.*

POST AGHÆUM MARES, ALTER ADÆI DISCIPULUS. — *Hic Mares, interfecto socio suo Aghæo, jam Edessæ consistere nequivit, sed migravit in Orientem, prædicavitque in Assyria et in universa terra Sennaar. Ferunt ejus tempore tercentas et sexaginta ecclesias fuisse ædificatas in Oriente. Primum quidem docuit incolas Beth-Garmai, postquam ingentes ab eis vexationes pertulisset; deinde petiit Seleuciam, urbem Persarum regiam, quam Seleucus rex, unus ex Alexandri Magni servis, condiderat, et cui postea proxima ædificata fuit alia urbs, Ctesiphon appellata. Hanc quum ingressus est Mares, invenit magiæ deditam. Ipsis autem adrentus ejus diebus quidam e civitatis proceribus gravi morbo ægrotavit: adiit eum Mares ac super eum vivificum crucis signum signavit. Tum aperuit oculos suos ægrotus dixitque adstantibus: Vidi hunc peregrinum velut quempiam cælo delapsum qui me manu apprehensum erexit, quumque aperuissem oculos vidi eum juxta me sedentem. Quamobrem Mares ab incolis urbis exceptus est tanquam angelus Dei, multosque ex eis docuit et baptizavit. Ecclesias præterea in eadem urbe extruere cœpit, mansitque ibi quindecim annos, confirmans eos in fide. Inde egressus, vicinas regiones omnes obivit, virtutes et prodigia stupenda efficiens. Expletis autem in prædicatione annis tribus et triginta, migravit ad Dominum in rico qui Badrana appellatur, atque in ecclesia quam ipse ibi ædificaverat sepultus est.*

Hucusque Barhebræus (1). Quæ jam sequuntur, desumpta sunt ex Amro (2). *Mar Mares, unus ex duobus legatis quos Abgarus, Edessæ rex, ad Christum Dominum misit, rogans eum ut adveniret seque a morbo quo laborabat curaret: alter enim pictor erat, quem idem Abgarus imaginem Christi servatoris depingere jussarat. Quum autem epistolam Christo reddidissent, dominum Thomam jussit responsum dare, scripsitque responsum syriace: epistola enim ab Abgaro transmissa syro sermone exarata erat; tradiditque epistolam apostolo domino Mari, ad*

(1) Gregorii Barhebræi *Chronicon eccles.* ed. Abbeloos et Lamy. sect. 2^a, tom. III. coll. 11-20. — (2) *Bibl. Orient.*, tom. III, part. II, p. 18 sqq.

Abgarum deferendam... At vero dominus Mares apostolus quum memoratam epistolam ad Christum Dominum attulisset, eo riso sermonibusque ejus auditis credidit in eum, et in numerum discipulorum aggregatus fuit. Quem tamen Ser-rator cum discipulis diu manere noluit, sed jussit confestim ad Abgarum cum responsoriis litteris reverti et ex urbe Edessa non recedere, donec gratiam ibi acciperet : quandoquidem tempus crucifixionis appropinquabat. Mansit itaque hic apostolus Edessæ usque ad domini Adæi adventum, cui et socium sese adjunxit, et una cum ipso evangelicam doctrinam prædicavit. Ab Adæo autem et domino Thoma sacerdotium accepit : ambo siquidem patriarcham cum in universo Oriente instituerunt. Hi vero tres discipuli eorumque successores auditoresque totam Orientis regionem docuerunt a transitu Euphratis fluvii usque ad extremas Orientis partes.....

Quod si aliquando aliquas Orientis partes cum iis Matthæus evangelista obierit, non tamen Nisibis et Assyriæ fines transgressus est, sed iis lustratis mox rediit. Item Bartholomæus regiones quidem hasce aliasque peragravit, et in majori Armenia prædicavit ; sed ibi non substitit, rerum ad partes Indorum se contulit, ubi et pellis illi detracta fuit. Petrus denique quum Babylonem renisset, rediit. At dominus Thomas Indos Sindosque docuit, subjectasque regiones lustravit usque ad extremos Orientis fines. Adæus vero Edessæ prædicavit, et in Athur, et in Mosul, et in Haza, et in Arzan, et in Perside, et in Gebalæ terris, et usque ad Gog et Magog. Mares autem Radani primum, deinde Modainæ fidem prædicavit magno cum labore ingentique cura ; namque ibi Persarum regia erat, ejusque urbis incolæ potiori ex parte Magi. Mox Dor-Kenæ et Cascaræ : et huic quidem episcopum instituit, qui primus in iis regionibus ordinatus est ; atque idcirco primas omnium tenet, estque sedis patriarchalis custos. Demum se contulit ad annuntiandum evangelium cunctis partibus terræ Babylonis, et utriusque Arachæ, et Huzitarum, et Jamanæ et insulis, et Arabiæ sceniticæ et Nagranæ, et insulis maris Jamanæ et maris Indiarum : nec destitit universas hasce regiones obire et loca etiam quibus dominus Adæus fidem nuntiaverat intrare, ibique catechizare, baptizare, docere, ecclesias exstruere, morbos curare, signaque et prodigia patrare, donec plurimos ad fidem convertit christianamque religionem in illis partibus mirifice propagavit. Tum vero Modainam reversus, domicilium suum in ea sedemque patriarchalem fixit confirmavitque, præcipiens ut Catholicus non alibi in patriarcham Orientis quam Modainæ ordinaretur. Quum sacram liturgiam celebraret aut ordinationes faceret, albo pallio utebatur. Supervixit Adæo socio suo in munere prædicationis annos tres supra triginta ; quumque morti proximus esset, præcepit ut successorem sibi ex urbe Hierusalem quærent. Decessit sexta feria secundæ hebdomadæ æstatis, die 19 Julii, anno Græcorum tercentesimo nonagesimo tertio, sepultusque est ad dexteram altaris in majori Dorkenæ ecclesia.

Tandem hæc adducere juvat ex Mari, Salomonis filio (1) : *Dominus Mares apostolus, cujus precibus fideles omnes serrentur, unus fuit ex iis quos septuaginta*

(1) *Bibl. Orient.*, ibid., p. 22 sqq.

discipuli ordinarunt, genere hebræus. Prædicationis initium fecit a Babylone, quam christiana fide imbuit. Sed et Huzitas docuit ceterasque Deglatæ (Tigris) provincias et Persidem, et Cascaram, et Rudana. Erat ibi vir quidam opulentissimus, nomine Helcana, qui tercentum et sexaginta ecclesias ædesque ac domos exstruxit, assignato singulis redditu. Mares vero Seleuciam petiit, quæ et Modaina dicitur et ad orientem solem posita est, Ctesiphon vero ad occidentem : eam autem Seleucus, unus ex Alexandri servis, ædificavit, etsi alii dicunt Moduinam a Semiramide, Babylonis regina, conditam. Marim Dionysius presbyter secutus est. Quum autem Seleuciam venisset, Magorum sectam in ea vigentem reperit, cunctosque voluptatibus deditos. Adæum itaque per literas rogavit, ut alio migrandi sibi potestatem faceret ; at ille sub canonicis pœnis præcepit ne illinc discederet. (Hic auctor miracula quædam subjungit ab ipso Mari perpetrata in conviviis Magorum Seleuciæ, quæ Syri כּוּסא Phucré vocant : quæ hic referre nec vacat, nec operæ pretium est.) (1). Ecclesias autem quamplurimas mirifice exstruxit, quas inter ecclesiam majorem Modainæ et ecclesiam Dortæ in Bagdadensi urbe, quum Tirhanam regrederetur (Mar-Abas autem Modainæ ecclesiam, uti modo est, postea ampliavit) : abiitque Dor-Kenam, ubi erat nobilis matrona, Kona nomine, quæ ad fidem adducta sacroque initiata baptismo (credidit autem quum a lepra curata esset), prædium suum Mari concessit, qui Pyreum in ædem convertit, ubi postea conditus est. Inde Cascaram migravit. Erant autem Cascarenses idolorum cultores ; quumque fidem suscepissent, confRACTIS idolis, ab ipso edocti baptizatique sunt : ordinavitque iis episcopum, qui primus omnium institutus est ; ideoque sedes Cascaræ reliquis sedibus præcedit : etsi alii dicunt sedium ordinem non ante definitum fuisse quam sanctus Maruthas, Maiapharchinensis episcopus, concilium cum sancto Isaaco Catholico celebrasset : et in eo quidem concilio canones conditos ; quorum unus is erat, ut Cascaræ episcopus omnium episcoporum primas teneret sedisque patriarchalis custos esset. Dasemsanam præterea Mares lustravit, et usque ad mare Persicum progressus est. Depinxit autem in ecclesiis imaginem Deiparæ, necnon icones justorum et Domini nostri effigiem, ut eorum aspectu corda fidelium illustrarentur ; idque Dominum ipsum imitando, qui mandylium cum sua impressa imagine ad Abgarum miserat. Denique ad paradisum translatus est, et cadaver in Dorkena sepultum. Præfuit triginta tres annos. Quod autem Modainæ ecclesia Coche appellata est, hanc causam referunt : erant nempe Coche mapalia Acrahi Mardansæ, principis Ctesiphontis, cujus filiam quum sanctus Mares curasset, ab eodem locum illum dono accepit. Mar-Abas eandem ecclesiam expensis Abdelmessiæ Hirtensis ampliavit. Ferunt, quum Abraham tertius Catholicus tumultum sancti Maris aperuisset, crabrones ex eo prodiisse ejusdemque Abrahæ in os involasse. Antequam decederet, Abilam Mares petierat, ibique ecclesiam ædificarat, ubi nunc Joannis Dilamitæ cella risitur, cujus monachi ædes illas incolunt ad hæc usque tempora. Obiit S. Mares anno Alexandri nonagesimo tertio supra tercentesimum, hebdomada secunda post eam quæ Apostolorum dicitur, die decima nona Julii.

(1) Hæc in parenthesi posita animadversio est Assemani.

ܠܠܝܠܝܬܐ

ܐܡܝܢ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ

ܠܠܝܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ
 ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ
 ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ
 ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ
 ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ
 ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ
 ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ
 ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ

1 ܠܠܝܠܝܬܐ ܕܝܠܠܝܬܐ : anno Domini 125 *add. S.*, hoc est *apogr. cl.* Sachau, de quo vide *Proleg.*

Historia Mar Maris apostoli.

Vivente
 adhuc in
 terris
 Christo,
 effigies ejus
 depicta fuit,
 et fama
 miraculorum
 ejus

1. Per virtutem Dei scribimus historiam Mar Maris apostoli, unius ex Septuaginta. Dominus adjuvet me! Amen.

Expletis annis quindecim regni Tiberii Cæsaris, quum jam in eo erant ut exitum præstantissimum haberent tres anni œconomiae (1) Domini Jesu inter homines, intra quos redemptio universorum, superiorum atque inferiorum perfecta est, eo tempore quo jam consummanda (2) erat œconomia Salvatoris, tum non inter Judæos tantum,

(1) ܠܠܝܠܝܬܐ *gubernationem, regimen* significat. Quæ vox, ubi de Deo agitur, *providentiam* notat; si de Christo, gesta ac facta Ejus in carne, incarnationem Ejus et vitam, quam græci Patres *οἰκονομία* vocant; nam “ *οἰκονομία* illa “ complectitur quæ spectant ad statum operationemque Dei ad nostram sese “ conditionem applicantis, quam et *ἐνσάρκον οἰκονομία* Græci, Latini incarnationem et vitam in carne Christi redemptoris appellant. „ Et “ cum de Christo “ loquuntur veteres, naturas in illo discernunt duas; et uni, hoc est divinæ, “ *θεολογίζ* nomen, humanæ vero *οἰκονομίζ* assignant. „ Ita Petavius, *De incarnat. Verbi*, lib. IV, cap. I, n. 1; et *Proleg.* cap. I, n. 1. — (2) Pressius: *eo tempore quo imminebat terminus œconomiae Salvatoris*. Est enim ܠܠܝܠܝܬܐ idem ac terminus, scopus seu causa finalis.

[illegible]

¹ S. om. **٢٦**

sed inter omnes gentes cucurrit illius salvificæ œconomiae prædicationis, istæque ad Dominum accedebant et salutem recipiebant; hic autem super spe seculi futuri illis evangelizabat talia quæ non modo per verba, sed etiam in opere ipsis apparerent. Porro animose ab illo discedebant, liberatione ab afflictionibus suis ac peccatorum remissione accepta. Et propterea variis sub formis similitudinem et imaginem Domini nostri adorabilis veraciter delinearunt, prout significat quidam e deiferis (1), scilicet : Quum venissem aliquando Cæsaream Philippi, vidi illic imaginem redemptoris nostri Christi in corpore; etenim ad limen domus mulieris istius de qua scriptum est in Evangelio per annos duodecim fluxisse ejus sanguinem, vidi rupi celsæ erectam statuam quamdam æneam procumbentem in genua, manumque suam protendentem et veluti simulacro alii supplicantem; nam ex ejus conspectu stabat alia statua ænea cujusdam

(1) Sequentem historiam narrat quoque Eusebius, *Hist. eccl.*, lib. vii, cap. 18.

10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532

¹ S. *habet* כח קיו

oratoresque ac legatos misit ad illum, ut ad ipsum veniret et sanitatem ipsi restitueret. Scripsit vero in illa epistola ad hunc modum : “ Abgar Uchama toparcha Jesu servatori salutem ! Audivi a te leprosos mundari, spiritus immundos expelli atque dæmones extrudi. Quare de te cogitavi te aut Deum esse aut Dei filium qui venisti ad sanandam creaturam. Acri morbo laboro, et rōgo te ut ad me venias atque istam infirmitatem sanes. Præterea audivi te a Judæis, concivibus tuis, odio haberi, eosque tibi malum moliri. Itaque, si id tibi placet, civitatem unam parvam habeo, mihi et tibi convenientem et utrique sufficientem, ibique quieti erimus „ (1). Advenerunt isti legati et ingressi sunt Jerosolymam duodecima mensis Nisan. Porro invenerunt Christum in domo cujusdam principis sacerdotum et prælectæ sunt coram eo litteræ. Defuit autem Domino opportunitas legatos mittendi ad illum,

(1) Syriace edita reperitur hæc epistola apud Cureton, *Ancient Syriac documents*, p. 2, et Abbeloos, *De vita et scriptis S. Jacobi Sarugensis*, p. 5.

[illegible]

¹ S. ad — ² S. om. ad

Abgar rex? Vidit pictores sollertes, eosque jussit cum legatis suis proficisci, qui ita Domini imaginem depictam referrent, ut ejus effigie frueretur veluti ejusdem conspectu. Itaque pictores cum legatis regiis advenerunt, sed effigiem humanitatis adorabilis Domini delineare non potuerunt. Dominus autem, ut qui divinitatis suæ scientia Abgari erga ipsum affectum perspiciebat, quum vidisset pictores illos laborare ad inveniendam effigiem qua Jesum, uti est, depingerent, idque non posse, accepit sindonem eamque impressit in faciem suam Salvator mundi, et facta est sicut erat Ipse. Et allata est ista sindon et veluti fons auxiliorum reposita in ecclesia Edessæ usque in hodiernum diem.

suam
expressam
in sindone.

4. Jamvero post ascensionem Domini, quum apostoli per orbem dispergerentur, effecit Dei bonitas ut unus e septuaginta duobus missis, Adæus nomine, qui adhæserat Thomæ apostolo, mitteretur a Thoma, uno ex duodecim, in civitatem Edessæ. Quo ubi advenit

Post ascen-
sionem
Domini,
missus a
S. Thoma
apostolo

1. חֲכָמִים, מִשְׁכָּחִים, וְעוֹשִׂים כְּחֵלֶם, וְכֵן יִהְיֶה.
 2. וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה.
 3. וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה.
 4. וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה.
 5. וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה.
 6. וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה.
 7. וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה.
 8. וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה.
 9. וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה.
 10. וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה, וְכֵן יִהְיֶה.

¹ S. **יִבְחַן** — ² S. *add.* **יִשְׁכַּח** — ³ S. **נִיחַ**

discipulis meis. Ad me enim venisti ut me sanitati redderes. Dixit illi Adæus : Si credis, fient tibi petitiones tuæ; omnia possibilia erunt credenti. Tunc dixit illi rex : Sic credidi in illum ut etiam contra Judæos qui Illum crucifixerunt voluissem mittere exercitum eosque delere, nisi prohibitus ab imperio Romano fuisset. Porro post hæc imposuit illi manum, et per virtutem Jesu curatæ sunt omnes ejus infirmitates. Et obstupuit Abgar atque admiratus est, quod ei dedisset signum admirabile, sanationem scilicet e morbo pedum, qui dicitur podagra. Pariter unum ex ejus ministris, cui nomen Ebd-bar-Abdo (1), sanavit ex infirmitate qua laborabat; atque hic etiam protinus ad pedes beati Adæi procidit et adoravit. Alios denique incolas civitatis eorum sanavit.

(1) Id est *Ebd* (vel *Abd*), *filius Abdo*; istud nomen pariter occurrit apud Cureton, *Anc. syr. doc.*, p. ٧٤, ubi scribitur **ܐܒܕܘ ܒܪܐ ܐܒܕܘ** *Abdu bar-Abdu*. Apud Eusebium quoque (loc. modo cit.) dicitur "Ἀδὸς ὁ τοῦ Ἀδδου podagra laborasse.

[illegible]

¹ K. നിയ്യറു, S. നിയ്യറു - ² നാലാ.

Statim vero sacram doctrinam accepit oppidum ejusque suburbia omnia; atque propter signa quæ per Mar Adæum fiebant, universa pene Mesopotamia pertracta fuit ad fidem in Christum. Et multi ex iis qui crediderant, exercitia perfectionis æmulati sunt. Denique postquam ædificasset Adæus apostolus ecclesiam Edessæ, eamque omnibus necessariis instruxisset, presbyteros quoque et diaconos instituisset in civitate ipsa et in omnibus ejus suburbiis, migravit Adæus apostolus ex hoc mundo in pace, feria quinta, die decima quarta mensis Yar, et consummavit certamina sua dilecta in triumpho et victoria.

6. Hæc igitur ad conversionem Mesopotamiæ pertinent. Itaque regrediamur et ostendamus quomodo religio inde propagata fuerit atque etiam ad hasce regiones nostras pervenerit. Ac quoniam vix relata reperitur hæc historia publice, componam ego traditionem antiquam, scriptis transmissam, quæ hujusmodi est : Ante mortem suam

A Mesopotamia
fides per
S. Marim.

[illegible]

simo presbytero, qui cum eo Edessa venerat, et Philippo et Malkjesu et Ada, discipulis suis, aliisque plurimis. Porro unum ex ipsis, Philippum nomine, miserat in Qardu (1); et ubi pervenit beatus in Arzon oppidum, multos convertit per prodigia quæ patrabat. Jam autem rex Arzon ea in infirmitate quæ dicitur podagra jacebat; et quum audisset gesta præclara et sanationes quæ per manus beati fiebant. magnacupiditate beatum coram ipso adduci jussit. Itaque quum venisset et coram eo ingressus esset, lætatus est in eo rex valde, quod

rege in ea
ecclesiam
item
fundavit.

Armeniae; quæ regio nunc eodem fere modo *Arzan*, *Erzen* (Arsanene) vocatur, atque extenditur inter *Gezire Ibn-Omar* (Gozartam) et *Seerdh* ad orientem usque ad regionem Amidensem (*Diarbekir*) ad occidentem, pluresque in illa reperiuntur Syri monophysitæ. Pertinebat olim ad imperii Persici ditionem, prout constat ex Procopio et Ammiano Marcellino apud Ritter, X, p. 90. — (1) De *Qardu* sequentia notat J. S. Assemanus, *Bibl. Orient.*, t. III, p. II, p. 733: “ *Cardu*, *Cardoa* insula, **ܩܪܕܝܐ**, alias **ܩܪܕܐ** (Arabibus “ *Ba-kerda*) et **ܒܬܝܕܐ** *Beth-Zabde* (Arab. *Ba-Zabda*); Ammiano *Bezabde* “ et *Bizabda* : urbs et insula Tigris fluvii, duodecim circiter passuum millibus “ supra Mosul posita; unde Zabdicene regio. Ex voce Syriaca **ܩܪܝܐ** *Gozartu* “ seu *Gazarta*, quæ insulam significat, Arabibus dicitur *Gezira*; Masio *Geserta*; ex “ *Beth-Zabde* vero **ܒܬܝܕܐ ܩܪܝܐ** *Gazarta* seu insula *Zebedæa*. Pro- “ prium nomen est *Cardu* et *Zabde*; reliqua sunt appellativa. „ — Oppidum hodiernum *Djezire* pertinet ad provinciam *Diarbekir* et non nisi exiguam partem antiquæ urbis territorii occupat, constans domibus 600 vel ad summum 800. quarum 100 circiter a christianis, reliquæ pleræque a Kurdis incoluntur. Ita Sachau, *Reise*, p. 378. — Yaquti tempore (sec. XIII) *Bazabde* erat vicus e regione *Djezirat-ibn-Omar*, situs ad latus occidentale Tigridis (ap. G. Hoffmann, *Auszüge aus syrischen Akten persischer Märtyrer*, p. 24, n. 177).

[illegible]

¹ S. om. **١٢٦**

uti fertur, unum doceas Deum, eum quem Judæi in diebus Herodis suspenderunt in ligno, sicut relatam est nobis? Tum dixit apostolus Mar Mares : Quod interfectus est, sicut audisti, a Judæis, veritatis osoribus, atque etiam sepultus, verum est verbum ; quod autem surrexit e sepulcro et ad cælum in gloriam assumptus est, et ad dextram Patris sedet, non novisti, o rex. Nunc autem, quum signa per manus meas in nomine Ejus patrantur, jam certum tibi sit Eum esse Deum verum solum, et non esse alium præter Eum. Respondit rex et dixit illi : Quænam signa potest Deus tuus facere? Dixit illi beatus Mar Mares : Omnia facilia sunt potentix Dei ; quodcumque enim cum fide petieris ab Illo, recipies. Dixit illi rex : Si infirmitatem in qua jaceo ego sanaveris, credam in Christum et in apostolos ejus. Tum respondit beatus et dixit regi : Sustine me unum temporis momentum. Et provolutus in genua dixit : Tibi, Deus, Pater Domini nostri Jesu Christi, supplico : sana hunc servum tuum. Et sumpsit beatus oleum et aquam, et si-

5 ܡܬܬܠܚܕܐ ܕܐܬܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ

10 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ

dilecti mei, nec dicamus illum fuisse apostolorum postremum : nam
 Paulus post omnes apostolos electus fuit, ac vi electionis postremus
 erat apostolorum ; verumtamen orbis quem pervadit testatur ejus
 magnitudinem, quippe qui Simoni Cephæ accenseatur : Paulus
 namque metropolim civitatum, Romam, evangelizavit. Atque hic
 pariter regionem inter tractus totius mundi principem evangelizavit,
 eamque fidei christianæ adjunxit.

11. A Zaba majore descendit beatus Mar Mares et ingressus est
 vicum quemdam, qui appellatur Brogia (1), situm ad illud latus
 Zababarum versus regionem Arbelis. Porro venit ad alium ex illo latere
 orientis vicum qui dicitur Ra'amsis (1). Denique venit ad alium
 vicum quoque infra illum, qui vocatur Waziq (2). Quumque regionem

Jubetur
 mittere
 Tomis
 discipulum
 suum
 in Dasan.
 Ipse fidem

(1) ܡܪܝܢܐ et ܡܪܝܢܐ i. e. *Barugja* (seu *Brogia*) et *Ra'amsis*,
 oppida sunt de quibus aliunde nihil scimus, quamquam regio ad quam pertinuerint
 ex contextu et ex situ oppidi Waziq, de quo mox, aliquatenus indicari potest.
 Nominat Hoffmann, op. cit., p. 232, ex recentissimis itineribus a Perkins et
 Thielmann descriptis, fluvium *Dere Birusch-Tschai* (*Dara Beerusch*, *Derre-*
bruch) qui e septentrione confluit cum Zaba majore, et quocum nomen *Brogia*
 seu *Barudscha* cognationem quamdam habere videtur. — (2) ܡܪܝܢܐ *Waziq* seu
Beth Waziq, itemque ܡܪܝܢܐ *Bawaziq*, quæ et diverso
 prorsus nomine ܡܪܝܢܐ *Conischabor* appellabatur, erat urbs episcopalis

ԿԵԼԻԼ ԻՆ ԵՄԵՆ . ԵՄԻՆԻՆԵՆ ԵՄԻՆԻԿ ԻՆԵ
 ԲԵԼԵՆ ԿԵԼԵԼԵՆ ԿԵԼԵԼԵՆ ԵՄԵՆ . ԵՄԵՆ
 ԵՄԵՆ ԿԵԼԵԼԵՆ ԵՄԵՆԵՆ ԵՄԵՆԵՆ ԵՄԵՆ
 ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ
 ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ
 ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ
 ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ
 ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ

¹ S. , ԵՄԵՆ ԵՄԵՆ

eos ex errore ipsorum. Etenim valde foeda erant eorum regio ac superstitiones: nam alii arbores adorabant, alii lapides et fontes aquarum; imo et filios suos ac filias per ignem traducebant, quemadmodum faciebant Assyrii et Arbelis incolæ. Itaque Mar Mares manum imposuit Tomisio, discipulo suo, eumque ablegavit in regionem Dasenorum et Zowzan (1), et usque ad Armeniam (2) exteriorem atque ad regiones Madaï (3). Ibi autem quievit beatus Tomis, martyr Domini nostri

(1) *Zowzan, Zozan* vel *Zuzan* juxta Barhebræum (apud P. Smith, v° ԶԶԶԶ) erat nomen regionis Curdorum. Unde ibidem nomen habent ԶԶԶԶ (*Zowzanaye*) tribus Curdorum in vicinia Haccaritarum. — *Zowzan*, ut mihi rescripsit Ill. Khayyath, nunc non designat proprium aliquem locum, sed vox est persicæ aut kurdicæ originis, in usu trito apud Chaldæos *loca montana* significans. Ritter, *Erdkunde*, XI, p. 597 memorat in tractu Hekkari ad Zabam stationem æstivalem incolarum Amadiæ, quam stationem *Zozan Rav-Dashti* appellant. — (2) ԶԶԶԶ *Armen Bariata* (seu Armenia exterior), est in Bar-Ali et Georgii Karmsedinoyo lexicis (apud P. Smith) *Armenia Minor* seu occidentalis, quæ sub Romanorum ditione fuit. Altera, *Major* seu *Persarmenia*, ab illis dicitur ԶԶԶԶ (interior sive ulterior). Ast vero videtur auctor noster Actorum per *Armeniam exteriorem* eam Majoris Armeniæ partem designare quæ Assyriam proprie dictam atque Mediam contingit. — De primis Christianismi initiis in Armenia aliisque rebus ad istam regionem pertinentibus videsis card. Hergenröther in *Kirchenlexicon*, 2^a ed., sub voce *Armenien*. — (3) “*Media*, scribit Assemanus, *Bibl. Orient.* III, II, 424, a Madaï filio Japhet dicta, inter Parthiam et Hyreaniam ad ortum. Armeniam Majorem ad occasum, Assyriam Susianamque ad meridiem et mare Caspium ad boream, eas olim regiones complectebatur quas recentiores vocant *Scirvan* et *Adhorbigian*. Urbes præcipuæ sunt *Tabriz*, *Ardebil*, *Maraga*, *Salmas*,

5
 40
 5
 40

erat et terribilis. Tempore autem quo beatus advenit, cultus divinus exhibebatur arbori cuidam in qua morabatur satanas; itemque simulacro cuidam æneo sacrificabatur. Porro rex Schahgerd non habebat filium, sed tantum filiam unicam, nomine Phratiam; quæ quidem illi valde cara erat et morbo gravi implicata, nimirum laxationis membrorum, neque quidquam facere poterat aut ambulare. Ingressus est igitur Mar Mares cum sociis suis, et hospitati sunt e conspectu portæ regis. Porro accessit Mar Mares et pulsavit ostium palatii, et respondit ei puella quædam, dicens: *Quis es tu?* Dixit illi beatus: *Aperi nobis ostium, o filia mea, et accipe a nobis hoc parum farinæ, ac depse et coque nobis panem azymum, ut possideas in nobis mercedem; quia e longinquo sumus, atque in hoc oppido non potuimus emere panem.* Dixit illi puella ista: *Ast enim ego surgere non valeo et aperire*

cit., p. 271) tanquam pagus insignis *Daguqam* inter et *Irbil*, habens arcem exiguam, et in quo ficus nascuntur, quales alibi nusquam veniunt. — Locus erat a Beth-Seleucia seu *Karkha de Beth-Seluq*, hodie *Kerkuk*, parum distans; imo Ebedjesus Sobensis (*Bibl. Orient.* III, 1, p. 346) illam cum Beth-Seleucia confundere videtur: ea sane de causa, quod ejus ætate, seculo XIV ineunte, unus tantum, nimirum Beth-Seleuciensis, utrique oppido præerat episcopus.

[illegible]

tibi, quandoquidem manus meæ et pedes mei paralyti tenentur; domestici vero omnes exierunt ad deos, ad sacrificandum ibi. Respondit beatus et dixit illi: In nomine Domini nostri Jesu Christi, firmentur membra tua! Et dum os illustris Mar Maris loquebatur, recessit ab ea omnis infirmitas illa qua laborabat; atque illico cum gaudio et admiratione surrexit et aperuit januam, responditque et dixit ei: Quid faciam tibi, o vir? quandoquidem præceptum regis nostri et regni nostri sic præcipit, ut per tres dies diis nostris sacros nemo ignem excudat ad coctionem; et si quis contra ausus fuerit, hunc et omnia quæ ad ipsum pertinent igne comburent. Dixit illi beatus Mar Mares: Ne timeas; neque enim quisquam poterit vos igne consumere. Quinque hæc illi dixisset, accepit farinam a Mar Mari, et excudit ignem coctionemque adorsa est. Ast per operam satanæ ascendit fumus super omnia tecta urbis; videruntque qui præcepto regis servando fuerant præpositi, adveneruntque et, inquisitione facta, cognoverunt in palatio regis ignem fuisse succensum.

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45

¹ S. om. *דִּיכְתִּיכָא* .... מל

quo loqueris? Dixit illi beatus: Filius Dei excelsi, civi, creatoris cæli et terræ et omnium creaturarum. Dixit illi rex: Isti dii nostri quare non præbent sanitatem infirmis? Dixit illi beatus: Quia non sunt dii, sed idola sunt et simulacra in quibus dæmones habitant, decipientes homines, ne cognoscant Deum vivum et verum. Et iratus est rex quum diceret ipsi: "dæmones colitis," et apprehendit beatum et adduxit eum ad idolium istud ubi omnes incolæ civitatis congregati erant. Dixit ergo rex beato: Quod si Deus tuus melior est diis istis, nempe dixisti Eum esse invisibilem et in cælo habitare, ac facere prodigia et signa, jam intra, ejice dæmonium istud, de quo locutus es, ut videam et credam in Deum tuum. Respondit beatus et dixit regi: Verumne est istud verbum, te, si hoc ad te faciam ascendere, crediturum esse in Christum? Dixit illi rex: Utique.

𐌸𐌹𐌺𐌹𐌸𐌹𐌸. 𐌹𐌶𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸.
 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸.
 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸, 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸
 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸: 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 5
 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸, 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸
 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸,
 𐌸𐌹𐌸: 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸.
 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸
 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸, 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 40
 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸
 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸: 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸
 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸
 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸: 𐌸𐌹𐌸, 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸, 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸
 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 45
 𐌸𐌹𐌸. 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸: 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸 𐌸𐌹𐌸.

ribus ejus. Ipse igitur illico surrexit et reversus est cum eis. Et dum ad portam accederet, vidit beatum et filiam suam et populum multum sedentes illic. Quo jubente ingressus est beatus ad ipsum. Quem interrogavit dicens: Quidnam es tu, deus an homo? Dixit ei beatus Mar Mares: Non sum deus, domine rex, sed homo sum, servus Dei tui. Dixit illi rex: Et quænam est doctrina vestra, et quosnam deos colitis, quod talia prodigia et sanationes per manus eorum efficiantur? Respondit illi apostolus Mar Mares: En doctrina nostra et professio nostra: christiani sumus, et Christum filium Dei adoramus, et in nomine ejus hæc efficiamus. Et statim jussit rex ut congregarentur apud ipsum omnes infirmi civitatis, et rogavit beatum ut faceret signa coram ipso et coram proceribus ipsius, ut magis apud ipsum confirmaretur fides in Christum. Tum vero congregati sunt infirmi et sani, viri, mulieres ac pueri, et omnis undecumque populus, ut viderent miracula et virtutes quæ per manus beati fierent: beatus autem Mar

: ܡܝܕܝܢܐ ܕܒܒܠ ܕܡܠܟܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ
 ܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ
 ܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ
 ܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ ܕܡܕܝܢܐ

ceperat initium. Urbes autem et regiones Babelis et Persidis reguli (1) multi implebant, regionem vero Babelis (ipsi) Parthi, utpote qui (illic) moderabantur. Regnabat autem tunc, eo tempore, in Babylonia Aphrahates (2), filius Aphrahatis Parthi, in Seleucia et Ctesiphonte (3),

Persarum (ex auctoris nostri sententia veteris regni Akhemenidarum velut restitutio) quod per Ardeschirum *constitutum* est, nondum eo tempore quo Mar Mares evangelium in Babylonensi regione prædicavit, exstitisse notatur. Porro quum auctor noster nullum sermonem misceat de excidio hujus " alterius " imperii ab Ardeschiro constituti, ex hoc silentio arguitur eum scripsisse ante annum Hegiræ vigesimum, quo Yesdegerdes III, Sasanidarum regum ultimus, per calipham Omar ex Madain vicinisque regionibus expulsus fuit. Cfr. quæ diximus in Prolegom. — (1) Edidi ܡܕܝܢܐ *reguli*. In codice meo ܡܕܝܢܐ legitur; ܡܕܝܢܐ in K. Utrumque amanuensis cujusdam ignorantie tribuendum suspicor. — Parthorum imperium, quod eo tempore divisum orbis imperium cum Romanis tenebat, in plures satrapias sive provincias, etiam parvas, veluti feuda quædam, tribuebatur, ut notum est. De majoribus scribebat Plinius, *Hist. Nat.*, lib. VI, sect. xxix, eo fere ævo quo vivebat Mar Mares: " Regna Parthorum duodeviginti sunt omnia: ita enim dividunt provincias, circa duo ut diximus maria, Rubrum a meridie, Hyrcanum a septentrione. " — (2) *Aphrahates* sive *Phraates* nomen est inter Parthos Persasque frequentissimi usus. Quisnam vero designari hic sit censendus, exploratum non est; quamquam de eo cogitari potest qui Romam obses missus fuit tempore Augusti cæsaris atque a Tiberio in patriam Artabano amulus fuit remissus. Is tamen Seleuciæ vix regnasse videtur atque anno 35 p. C. e vivis excessit. Cfr. Tacitus, *Annal.* VI, 31 et 32, ubi hæc habet: " Nobiles Parthi in Urbem venire, ignaro rege Artabano... II... quia neminem gentis Arsacidarum summæ rei imponere poterant, interfectis ab Artabano plerisque aut nondum adultis, Phrahaten, regis Phrahatis filium, Roma poscebant... Cupitum id Tiberio. Ornat Phrahaten, accingitque paternum ad fastigium... Et Phrahates apud Syriam, dum omisso cultu romano cui per tot annos insueverat, instituta Parthorum insumit, patriis moribus impar, morbo absumptus est. " — (3) *Seleucia* et *Ctesiphon*, duæ urbes celeberrimæ, quarum hæc ad orientalem, illa ad occidentalem Tigridis ripam exstructæ fuerunt. De his afferre juvat quæ scripsit Plinius, non multo tempore postquam ibi evangelium seminavit Mar Mares: " Babylon] ad solitudinem rediit, exhausta vicinitate Seleuciæ, ob id

ܠܒܝܬ ܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ
ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ
ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ
ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ ܕܐܪܡܝܬܐ

Beth-Armaje (1) urbibus. Valde enim opulentæ erant istæ urbes tempore illo, priusquam destruxissent prædones Seleuciam antiquam.

18. Post reditum autem beati Mar Maris in regiones Syrorum, descendit etiam in Beth-Armaje, et primo quidem ad regionem

ubi nunc
Bagdad.
Ecclesiam

conditæ a Nicatore intra nonagesimum [?] lapidem, in confluyente Euphratis fossa perducti atque Tigris: quæ tamen Babylonia cognominatur, libera hodie ac sui juris, Macedonumque moris. Ferunt ei plebis urbanæ dc. M. esse: situm vero mœnium, aquilæ pudentis alas; agrum totius Orientis fertilissimum. Invicem ad hanc exhauriendam, Ctesiphon juxta tertium ab ea lapidem in Chalonitide condidere Parthi, quod nunc caput est regnorum. „ *Hist. Nat.*, lib. VI, sect. xxx. Seleucia, a Seleuco Nicatore condita, seu juxta veterem Cochen ampliata, ad canalem seu fossam Nahr Malka qua Tigris Euphrati jungitur, non tam vicinitate Ctesiphontis exhausta fuit, quam Romanorum irruptione subsecutisque deprædationibus deleta est: eam primo Trajanus imperator anno 116 victor ingressus esse videtur, atque postea legatis jussit incendio destruere; dein circa annum 165, sub Marco Aurelio ac Lucio Vero, Cassius urbem, occisis incolis, ita penitus destruxit ut eam quadraginta post annis Septimius Severus solo æquatam et fere vacuam invenerit. Ctesiphon vero, quæ prius non nisi hibernacula Parthorum exstitit, etsi ter Arsacidarum tempore a Romanis capta, alteri civitati diu superfuit, atque per Sasanidas, præsertim seculo IV sub Sapore II, novo aucta est splendore. Ab Orientalibus porro plerumque *Madain* vocata est, quamquam hoc nomine summa plurium urbium significatur, in quibus Sasanidicæ dynastiæ reges ad utramque Tigridis ripam sedem suam identidem habebant, quarumque præcipuæ Ctesiphon erant ac Beh-Ardaschir, loco Seleuciæ ab Ardeschiro exstructa. Cfr. Ritter, X, 69 sq., 121 sq., 163 sqq.; item Nöldeke, *Geschichte der Perser*, etc., 16. — Seleucia permansit sedes Catholicorum sive primatum Orientis, donec seculo VIII condito Bagdado, huc illi transmigrarunt. Cfr. *Bibl. Orient.* t. III, p. n. p. 622-626; Lequien, *Oriens Christ.*, II, col. 1093 sq.; Lamy, *Concilium Seleuciæ et Ctesiphonti habitum*, col. 22; Barhebræi *Chron. eccl.* (supra, p. 9). Regio in qua civitatis illæ, Seleucia et Ctesiphon, sitæ erant, vocabatur *Beth-Armaje*. Vide not. seq. — (1) *Beth-Armaje*, uti a scriba nostro, vel *Beth-Aramaje*, ut plerumque alibi scribitur, nomen est regionis, quam exponit P. Smith per *Assyriam*. Non recte, nec jure innixus Assemano cujus indicat *Bibl. Orient.*, I, 354 et 358; neutro enim indicato loco Assemanus pro voce syriaca Beth-Aramaje latine Assyriam ponit.

1. כמלך חלש בלתי יכול להילחם : כמלך חלש
 , חבד למלך סתם ונחשבה . למלך חלש , חבד
 ונתן למלך חלש . כמלך חלש .
 2. חלש למלך חלש . חלש למלך חלש .
 3. חלש למלך חלש . חלש למלך חלש .
 4. חלש למלך חלש . חלש למלך חלש .
 5. חלש למלך חלש . חלש למלך חלש .
 6. חלש למלך חלש . חלש למלך חלש .
 7. חלש למלך חלש . חלש למלך חלש .
 8. חלש למלך חלש . חלש למלך חלש .
 9. חלש למלך חלש . חלש למלך חלש .
 10. חלש למלך חלש . חלש למלך חלש .

¹ ita legitur in codd. nostris; quæ est alucinatio scribæ, nam procul dubio legendum est כתיב

hodie. Et postquam confirmavit Radanenses in religione, eisque constituit presbyteros et diaconos, adhæsit ei unus ex filiis istius cui Laqna nomen erat, cum aliis multis.

19. Et descenderunt ipsi in Seleuciam, civitatem sitam ad Tigridem. Atqui non existerat christianismus in illa regione, nec inventus est ullus qui exciperet eos in domum propter Deum : verum conduxerunt beatus et socii ejus domum et manserunt in ea. Homines autem Seleuciæ homines perversi erant ac idololatræ; transiitque Mar Mares per totam Seleuciam, at nemo conversus est. Animadvertit autem eos in nulla alia re occupari nisi in cibo et potu et ebrietatibus; et priusquam effusum esset vinum diei præcedentis, jam in antecessum bibebant in diem sequentem. Defuit ergo illi occasio loquendi ad ipsos verbum Dei, eo quod perpetuo ebrii invenirentur. Quumque videret nullum converti posse, scripsit epistolam, quam

In urbe
Seleucia.
ubi omnes
incolæ
comessatio-
nibus dediti
erant.

ܡܝܬܡܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܝܚܝܠܐ , ܡܪܝܢܐ ܕܡܝܬܡܐ ܕܝܚܝܠܐ ܕܝܚܝܠܐ
 ܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܝܚܝܠܐ : ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ , ܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ . ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ . ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ 5
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ 40
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ 15
 ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ ܕܡܪܝܢܐ

misit ad apostolos collegas suos in regionem Mesopotamiæ, in urbem
 Edessæ, scripsitque in hunc modum : “ Terra ista ad quam me
 “ misistis, terra est mala et plena spinis, atque ejus incolæ elati
 “ sunt et obdurati; neque possum ego eis laborem et semina-
 “ tionem tribuere. Nunc igitur, prout judicabitis, veniam ad vos,
 “ vel recedam ad regionem aliam. „ Apostoli autem inter se
 habita deliberatione consuluerunt, ceperuntque sententiam rectam:
 nempe curæ fuit ipsis salus incolarum urbis, ne perirent. Scripserunt
 epistolam ad sanctum Mar Marim, in qua sic habebatur : “ Non licet
 “ tibi huc venire, neque alium in locum concedere, priusquam ascen-
 “ deris in altitudinem illorum montium et summitatis collium, ad ea
 “ comprimenda, aranda, seminanda, ita ut fructus ad proventum
 “ adduxeris. „ Quumque vidisset beatus Mar Mares nullum modum
 sibi suppetere alio secedendi, cogitavit in mente sua quidnam ageret.
 Erant autem Seleucie tria convivia, unum senum, aliud adolescen-

[illegible]

tium, tertium denique puerorum; sic enim ordinaverant sua convivia. Jam vero sibi proposuerat beatus ut immitteret se adversarium in convivium senum, *ut, si fieri possit, exinde vener, aiebat, eorum animas*. Itaque ivit ad eos, eumque accumbere fecerunt infra omnes, quippe qui dicerent eum esse hominem peregrinum. Et quotidie cum ipsis in cantu et gaudio familiariter agebat.

20. Ast paulo post ægrotavit senior (1) convivii, et disposuit domui suæ, cuiusnam foret ipsius hereditas; atque omnia sepulturæ necessaria paraverant illi. Porro universa civitas ad eum visitandum convenerat. Quumque exiret turba quæ eum visitabat, etiam beatus Mar Mares ingressus est et visitavit eum. Quumque vehementer jam lapsus esset infirmitate ista, dixit illi beatus Mar Mares : *Ponam manum meam super te in nomine Dei veri, et convalesces.* Et vir ille non poterat loqui, eo quod morti esset proximus. Et surrexit Mar Mares et posuit manum

post
sanatum
præsidentem
convivii

(1) **مفتي** *senior seu praeses.*

[illegible][illegible]

operamur omnia et curamus infirmos, et ejicimus spiritus malos ex hominibus. Tunc dixit vir ille beato : Deusne accepit uxorem, habuitque ex ea filium ? Et Mar Mares dixit illi : Generatio prima Filii Dei non fuit ex muliere, verum natus est e substantia Patris, virtus et sapientia : est Deus verus, filius Dei sicut verus Deus. Et credidit tunc præsēs convivii verbis beati Mar Maris ; isque docuit eum et domesticos ejus, et baptizavit eos in nomine Patris et Filii et Spiritus sancti. Surrexitque vir ille et venit ad convivium suum, fuitque illic sicut antea.

21. Iterum vero post parum temporis, ægrotavit quoque primus post præsidem (1) usque ad mortem sicut socius ejus, et in eadem specie ivit beatus Mar Mares ad visitandum eum una cum eis qui eum visitabant. Dixit illi Mar Mares : *Imponam manum meam super te in nomine Dei mei, et convalesces.* Et vir ille non poterat loqui cum illo.

et ejus
primum
assessorem

(1) Ita interpretatus sum **𐌺𐌶𐌹𐌺𐌰** *caput brachii* (i. e. assessorum primus).

56
 ACTA
 5
 10
 15

56
 ACTA
 5
 10
 15

eo quod esset morti proximus. Verum coram oculis suis intuitus est, et vidit etiam ipse apertum cœlum et descendantem virum in similitudine beati Mar Maris, qui ipsum manu sua accipiebat et erigebat. Et conversus est ipse et domestici ejus. Porro ivit ad convivium suum et reclinavit sicut prius beatus Mar Mares. Atque etiam ille ibat, et reclinavit in loco suo sicut prius. Dixeruntque ad invicem homines illi ad fidem conversi : *Vir iste deus est*. Dixitque præses convivii ad convivium : *Fratres mei, audite me : ego, quum infirmus essem, vidi in visione cœlum apertum, et virum inde descendantem, similem huic, qui me e lecto infirmitatis meæ erexit*. Dixitque præses convivii ad vice-præsidem : *Quandoquidem e lecto infirmitatis contraluvimus per illum, jam accubitionis locus non convenit ipsi, quippe quod inferior sit locus ille; at, si introduxerimus eum ad nos, irascentur Seleucienses, quia peregrinus est. Igitur accipiamus quemdam puerum, qui sternat illi pulcrum inter me et te*. Et fecerunt prout dixerant.

אִתְּךָ הָיָה וְכֵן : מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל
 : אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .
 אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .
 5 אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .
 אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .
 אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .
 10 אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .
 אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .
 אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .

¹ S. pro הָיָה ... אֲנִי מִן הַלֵּל *habet hoc loco*

אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .
 אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .
 אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל
 וְעַד הַלֵּל . אֲנִי מִן הַלֵּל וְעַד הַלֵּל .

22. At vero post aliquod tempus pervenit ad ipsum ordo ministerii.
 ut ministraret ipse inter eos. Dixerunt illi qui conversi fuerant :
Ministerium tuum est. Igitur nunc cura tu panem et vinum; mos est
Seleucia ut ille qui rices ministerii agit, panem et vinum, necnon aro-
mata ac cantores adducat e domo sua. Nunc da tu panem et vinum,
et nos dabimus cantores et aromata. Dixit illis Mar Mares : *Vos certio-*
rem me faciat ante tempus, et ego faciam omne quod mihi præscribitis.
 Atque scripsit epistolam ad coapostolos suos eamque transmisit in
 Edessam urbem, et scripsit eis sic : “ Quando nuntiavi vobis olim
 “ agrum super quem me misistis, esse agrum plenum spinis et tribu-
 “ lis, quem non possunt pedes mei conculcare, pariter illius montes et
 “ colles mihi minime subigi, vos mihi ita renuntiastis : Non licet tibi

occasione
 convivii
 a se instructi

𐤀𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤁𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 5
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 40
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁 45
 𐤏𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁𐤁

" huc venire, neque etiam alio recedere, prius quam subegeris montes
 " et colles qui sunt in eo, et seminaveris in eo semen vitæ miserisque
 " e fructibus proventuum ad cælum. Videns porro mihi nullum sup-
 " petere modum quo id obtinerem, ivi et reclinavi in convivio senum,
 " et commercium habui cum eis in cibo, potu ac cantu, eos imitans :
 " atque per virtutem Dei et per preces vestras converti ex eis duos
 " convivii seniores. — Et ecce ad me pertigerunt vices epulas struendi,
 " ut et ego juxta eorum morem omnia præparem. Quapropter, mit-
 " tite mihi de auro vestro, necnon de cantoribus præstantibus qui
 " optime cantant, ac unguenta præcipua, ut faciam sicut ipsi; hic enim
 " nihil possideo. „ Quum autem hæc audierunt apostoli luciferi, gavisii
 " sunt, miseruntque illi aurum, sicut dixerat illis; et aromata bona, et
 " tympana et citharas et cymbala et omnia instrumenta symphoniciæ,
 " ita ut Seleuciæ non essent similia. Et venerunt ad beatum Mar Marim
 " in Babylonia.

אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 5 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 10 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 15 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה
 וְכָל מְדִינָה וְעָרָה לֹא הָיוּ כֵּן. וְכָל מְדִינָה וְעָרָה
 אֲנִי כְּשֶׁנִּשְׁלַחְתִּי אֶתְכֶם בְּכָל מְדִינָה וְעָרָה

23. Quum vero advenisset dies in quo ministraret, apposituit men-
 sam magnam, ita ut nemo talem fecerit in Seleucia. Quumque
 manducassent et bibissent per totum convivium, jussit ut intrarent
 cantores; et ingressi sunt cantores illi, et moverunt voces, adeo ut iis
 tria convivia resultarent. Dicebant de sancto Mar Mari: *Iste vir
 deus est, nam in cunctis negotiis suis excellit.* Et accesserunt omnes
 ad beatum Mar Marim et dixerunt illi: *Rogamus te ut maneat isti
 cantores hic, nec ad regiones suas revertantur. Et quum redierint tibi
 rices ministrandi, condonabitur tibi ministerium in mercedem canto-
 rum.* Dixit illis sanctus: *Ego mercedem cantorum non comedo; verum,
 si velitis, unum verbum est mihi quod vobis dicam, et audite me.* Dixe-
 runt illi: *Dic.* Dixit illis: *Fiat is christianus, et cantores illi relinquen-
 tur vobis.* Iterum autem illi interrogaverunt eum et dixerunt illi:
*Quid est christianismus? Nomen istud unquam non est auditum a
 nobis.* Dixit illis: *Credite in Deum omnipotentem, qui fecit cælum et*

verum Deum
 annuntiat.

קיזא קיזא קיזא קיזא : קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא . קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא : קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא . קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא : קיזא קיזא קיזא קיזא 5
 קיזא קיזא קיזא קיזא . קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא : קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא . קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא : קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא . קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא : קיזא קיזא קיזא קיזא 10
 קיזא קיזא קיזא קיזא . קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא . קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא : קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא . קיזא קיזא קיזא קיזא
 קיזא קיזא קיזא קיזא : קיזא קיזא קיזא קיזא 15
 קיזא קיזא קיזא קיזא . קיזא קיזא קיזא קיזא

terram, et præter quem non est Deus; et in Filium ejus Jesum Christum, qui descendit e cælo et induit corpus humanum et convertit homines ad se; et credite in Spiritum sanctum, eundem illum qui dedit in manibus nostris virtutes, ita ut sanarentur principes convivorum vestrorum. Et cœpit dicere illis: Illi enim quos vos adoratis nunc, relinquentes adorationem Factoris vestri, non sunt dii, sicut putatis. Quare convertimini ab errore illo, et credite in unum Deum verum. Ignis autem ille qui a vobis colitur, una est ex creaturis Dei, et quidem muta ac omnino distans a divinitate. Illi autem rogaverunt eum: Ubinam est Deus tuus? Ille vero dixit illis: Deus meus est invisibilis, et habitat in splendore in excelsis; et omnia quæ vult, facit. Illi ergo responderunt et dixerunt: Imo deus noster est ignis iste, et lucet et urit et videt nos, atque nos etiam eum videmus. Illi autem invisibili servire omnino nolumus. At beatus Mar Mares dixit illis: Ego per virtutem Dei mei invisibilis possum occidere illum deum vestrum, et ille non potest me

[illegible]

dixit accusatoribus : *Quid vultis ?* Dixerunt ei : *Ut tu eum nobis tradas occidendum, vel certe regione expellas. Quod si hoc non feceris, nos omnes, cultores deorum tuorum et deorum patrum tuorum, recedimus ex urbe.* Quumque vidisset rex multitudinem populi cum sacrificulis esse, sedavit illos dicendo : *Nil faciam nisi quod dicitis mihi,* et dimisit eos a se. Beato vero ac sociis ejus dixit rex : *Equidem scio, fratres mei, homines Seleucix esse homines malos et pervicaces, atque altaribus idolorum quæ ibi existunt, in primis addictos ; nec, nisi multitudinem miraculorum viderint, cito obedient mihi. Sed exite nunc, fratres mei, et ostendite illis virtutem Jesu quem tu prædicas.* Porro eodem momento quo exiit beatus e regis præsentia, obviaverunt ei duo cæci, et tetigit pupillas oculorum eorum dicens : *In nomine Jesu Nazareni restituantur pupillæ oculorum vestrorum !* Et cum verbo valetudinem acceperunt cæci illi et crediderunt in eum ; atque etiam multi alii propensi sunt

5 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

1 S. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100

ei : *Ubicumque cupias dic et nos dabimus tibi.* Dixit illis beatus : *Date mihi templum idolorum extra civitatem, et accipite robis pretium ejus.* Porro fanum istud erat regis Aphrahatis, et sacerdotes plurimi stabant illic. Et impensa magna propter eos fiebat, scilicet propter sacerdotes qui asserebant idola ista manducare et bibere. Et profectus est beatus cum rege, et ad fanum idolorum simul ascenderunt. Tum Mar Mares, sacerdotes alloquens, dixit : *O pudefacti et mendaces! Ecquando manducant statuæ istæ quas vos vocatis robis deos? Nam non erubescitis nec sufficit vobis, quod ipsi quidquid ipsis apponitur, edatis et bibatis, sed dicitis hæc deos esse. Ast nequaquam dii sunt, prout asseritis, sed sculptilia ligni et æris, per quæ dæmones loquuntur.* Ad hæc in furorem versi sunt sacerdotes illi et dixerunt beato : *Si ista sunt incantamenta, ut tu dicis, de sole, judice magno, quid est quod*

annuente
 rege
 Aphrahate
 laborat
 S. Mares.

5 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32 33 34 35 36 37 38 39 40 41 42 43 44 45 46 47 48 49 50 51 52 53 54 55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66 67 68 69 70 71 72 73 74 75 76 77 78 79 80 81 82 83 84 85 86 87 88 89 90 91 92 93 94 95 96 97 98 99 100 101 102 103 104 105 106 107 108 109 110 111 112 113 114 115 116 117 118 119 120 121 122 123 124 125 126 127 128 129 130 131 132 133 134 135 136 137 138 139 140 141 142 143 144 145 146 147 148 149 150 151 152 153 154 155 156 157 158 159 160 161 162 163 164 165 166 167 168 169 170 171 172 173 174 175 176 177 178 179 180 181 182 183 184 185 186 187 188 189 190 191 192 193 194 195 196 197 198 199 200 201 202 203 204 205 206 207 208 209 210 211 212 213 214 215 216 217 218 219 220 221 222 223 224 225 226 227 228 229 230 231 232 233 234 235 236 237 238 239 240 241 242 243 244 245 246 247 248 249 250 251 252 253 254 255 256 257 258 259 260 261 262 263 264 265 266 267 268 269 270 271 272 273 274 275 276 277 278 279 280 281 282 283 284 285 286 287 288 289 290 291 292 293 294 295 296 297 298 299 300 301 302 303 304 305 306 307 308 309 310 311 312 313 314 315 316 317 318 319 320 321 322 323 324 325 326 327 328 329 330 331 332 333 334 335 336 337 338 339 340 341 342 343 344 345 346 347 348 349 350 351 352 353 354 355 356 357 358 359 360 361 362 363 364 365 366 367 368 369 370 371 372 373 374 375 376 377 378 379 380 381 382 383 384 385 386 387 388 389 390 391 392 393 394 395 396 397 398 399 400 401 402 403 404 405 406 407 408 409 410 411 412 413 414 415 416 417 418 419 420 421 422 423 424 425 426 427 428 429 430 431 432 433 434 435 436 437 438 439 440 441 442 443 444 445 446 447 448 449 450 451 452 453 454 455 456 457 458 459 460 461 462 463 464 465 466 467 468 469 470 471 472 473 474 475 476 477 478 479 480 481 482 483 484 485 486 487 488 489 490 491 492 493 494 495 496 497 498 499 500 501 502 503 504 505 506 507 508 509 510 511 512 513 514 515 516 517 518 519 520 521 522 523 524 525 526 527 528 529 530 531 532 533 534 535 536 537 538 539 540 541 542 543 544 545 546 547 548 549 550 551 552 553 554 555 556 557 558 559 560 561 562 563 564 565 566 567 568 569 570 571 572 573 574 575 576 577 578 579 580 581 582 583 584 585 586 587 588 589 590 591 592 593 594 595 596 597 598 599 600 601 602 603 604 605 606 607 608 609 610 611 612 613 614 615 616 617 618 619 620 621 622 623 624 625 626 627 628 629 630 631 632 633 634 635 636 637 638 639 640 641 642 643 644 645 646 647 648 649 650 651 652 653 654 655 656 657 658 659 660 661 662 663 664 665 666 667 668 669 670 671 672 673 674 675 676 677 678 679 680 681 682 683 684 685 686 687 688 689 690 691 692 693 694 695 696 697 698 699 700 701 702 703 704 705 706 707 708 709 710 711 712 713 714 715 716 717 718 719 720 721 722 723 724 725 726 727 728 729 730 731 732 733 734 735 736 737 738 739 740 741 742 743 744 745 746 747 748 749 750 751 752 753 754 755 756 757 758 759 760 761 762 763 764 765 766 767 768 769 770 771 772 773 774 775 776 777 778 779 780 781 782 783 784 785 786 787 788 789 790 791 792 793 794 795 796 797 798 799 800 801 802 803 804 805 806 807 808 809 810 811 812 813 814 815 816 817 818 819 820 821 822 823 824 825 826 827 828 829 830 831 832 833 834 835 836 837 838 839 840 841 842 843 844 845 846 847 848 849 850 851 852 853 854 855 856 857 858 859 860 861 862 863 864 865 866 867 868 869 870 871 872 873 874 875 876 877 878 879 880 881 882 883 884 885 <

רַחֵם אֱלֹהֵינוּ. כִּי אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן
 בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב
 וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. 5
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן
 בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב
 וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. 40
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן
 בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב
 וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. 45
 וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ
 אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן
 בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ
 אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב
 וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ. וְאַתָּה יְיָ אֱלֹהֵינוּ אֵלֶּיךָ יָשָׁב וְיִשְׁכֵּן בְּרַחֲמֶיךָ.

*quam induxisti in regionem nostram, eo quod deos peregrinos prædicas tu in populo nostro, quemadmodum factis istis testantur? Nunc si relin-
 quas religionem tuam et deos istos profitearis, honores magnos recipies a me; sin vero non acquiescas, membratim dissecaberis tu et omnes qui
 profitentur deum tuum. Dixit illi beatus: Deus cui ego servio, rex, ipse eripiet me e tormentis tuis, quia Ipse potest revivificare et perdere, et
 omnes dolores et infirmitates Ipse sanat: leprosos mundat, cæcos illu-
 minat, dæmones pellit, et omnia in manu ejus stant. Respondit rex
 et dixit athletæ intrepido: Si ista facere potes, proba verba tua factis; per-
 fice doctrinam tuam apud nos per opera. Habeo sororem unicam mihi
 valde caram: si tu eam sanare potes, dimidium dabo tibi in regno
 meo. Tum dixit illi beatus: Si modo credas in Eum, ubi sanitatem rece-
 perit soror tua, fiet petitio tua. Dixit illi rex: Credam in eum.*

et post
sanatum

27. Tum consensit beatus ut sororem regis adiret; jussitque rex

5. מלכא דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן
 : דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן
 דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן
 דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן
 דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן
 דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן
 דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן
 דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן
 דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן דאסמאן

militibus cum strategis, ut deducerent beatum illuc ubi erat soror
 ipsius. Quum autem profectus esset beatus et pervenisset ad flumen
 quoddam quod vocatur Zabas medius (1), non potuit transire, eo
 quod linter in altero littore erat; et audivit vocem quæ loquebatur in
 lindre. Et clamavit Mar Mares et dixit illi : *Transmitte mihi hanc*
lintrem. Dixit ei vir iste : *Non possum ego transmittere te*. Respondit
 sanctus et dixit illi : *Quare me transmittere non potes?* Dixit ei vir
 ille : *Quia manus meæ et pedes mei contabuerunt, et non possum arri-*
pere cum eis neque remos neque lintrem. Dixit sanctus ad virum illum :

in itinere
 Dosthium
 portitorem,

(1) *Zab medius* quoddam flumen designet. satis exploratum non est. Verum
 a binis Assyriæ profluentibus (de quibus supra, p. 30, not. 1) certe distingui debet.
 Quumque quærendus videatur infra Seleuciam versus Dorqoni, convenire potest
 cum cognomine Tigridis affluente quem juxta oppidum *en-Nomania* memorat
 Ritter, X. 233, aut cum una alterave e duabus fossis sive fluentibus, arabica appel-
 latione *Zawabi* dictis, Tigridem Euphratenque in regione Babylonica jungentibus.
 Hinc tota illa regio Mesopotamica inter Seleuciam et Wasil interjacens *al-*
Zawabi audit; apud auctorem vero nostrum postea *Zube* et *Schafle* vocatur, quam-
 quam Assemanus, *Bibl. Orient.* III, II, pp. 711 et 787, unam tantum regionem
Zube agnoscit, nempe Adiabenicam, inter Caprum et Lycum sitam, quam, uti ait,
 Syri *Zube*, Arabes *Zuabiam* (*al-Zawabi*) appellant. Ast in hoc falsus est, prout vel
 ex eo liquet quod testatur ipse ibidem, p. 788. nimirum episcopatum Zabaram in
 provincia patriarchali fuisse conjunctum Naamaniam (*el-Nomania* de quo supra, in
 loco ubi hodie *Tell-Naaman*) Niloque, quæ tamen oppida ingenti spatio a Zabis
 Assyriæ distabant. Hæc enim ipse recte ponit in *Irak-Arabi* seu Babylonia, imo
 Naamaniam, Amrum secutus, cum Zuabia confundit. Cfr. notata ap. Hoffmann,
 pp. 68 et 84; ac Nöldeke, op. cit., p. 501.

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45

5
 10
 15
 20
 25
 30
 35
 40
 45

*Quodnam est nomen tuum? Dixit illi : Dosthius est nomen meum. Et dixit sanctus Mar Mares Onesimo presbytero qui erat cum ipso : Dic viro illi : dicit tibi Mares, discipulus Adæi apostoli : in nomine Jesu Christi Nazareni surge super pedes tuos, et sume manibus tuis remos, et trans-
 mitte lintrem hanc. Quumque hoc præceptum ex ore Mar Maris ad Dosthi transmissum esset, eadem hora vir ille convaluit; et traduxit lintrem, et beatus Mar Mares et omnes qui eum comitabantur sese trajecerunt. At Dosthio et alia infirmitas erat; nam ejus podex oclusus erat. Quum ergo vidisset Dosthius se per verbum accepisse sanitatem, dixit sancto : Domine mi, scio te deum esse, quandoquidem per verbum potentie tue immisisti mihi caletudinem manibus meis et pedibus. Ast alia infirmitate adhuc laboro; podex enim meus oclusus est. Dixitque sanctus Mar Mares Dosthio : Fias tu christianus, et confitearis Deum rerum. Respondit Dosthius et dixit illi : Et quid est christianismus? Vi-
 deo a te deum novum edoceri in mundo. Et ego credebam te deum esse et*

5   אַמלכא: אַל דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס
 אַל דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 10   אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 15   אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.
 אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס. אַלס דאָס פאַר אַלס.

descendisse ut riseres homines. Respondit beatus et dixit Dosthio: Absit ut ego sim Deus; non enim sum Deus, sed apostolus sum apostolorum ejus. Dixit Dosthius beato: Indica mihi quid sit christianismus. Dixit illi: Hoc est christianismus, quod credimus in unum Deum verum, cujus essentia in se abscondita est et inscrutabilis a facturis ejus, cujusque paternitas haud comprehenditur a plasmate ejus; cujus dominatio non facta est; — et in unum Filium unigenitum qui ex ipso est, cujus generatio investigari nequit ab hominibus, qui voluit induere corpus hominum, et vivificavit mundum per viscera Illius qui misit eum; — et in unum Spiritum sanctum, deitatis complementum. Nec cogita apud temetipsum eo quod repetimus tria nomina, nos tres deos dividere ab invicem: sed Pater subsistit in hypostasi sua, Filius pariter qui ex Ipso est in hypostasi sua; et Spiritus sanctus, qui ex Patre procedit, subsistit in hypostasi sua; divinitas una est. Si credas tu, ita crede. Quumque hæc dixisset Dosthio, respondit Dosthius et dixit illi: Credo. Tum vocavit bea-

ܠܐ ,ܡ ܠܗܝܡܐ ܠܡܡ . ܕܝܐ ܡܡܡܐ ܝܡ ܠܗܝܡܐ ܡܝܢ
 ,ܡܐܝܬܡܐ ܡܡܡܐ ܕܝܠܕܝܬܐ ܝܝܡ ܕܝܐ ܠܝܡܝܬܐ ܡܡܡܐ
 . ܠܗܝܬܐ ܡܢ ܠܡܢܐ . ܠܡܡܡܐ ܡܡ ܠܡܡܡܐ : ,ܡܡܡܝܬܐ
 ܡܠܐ ܠܝܬܝܠ ܕܡܡܐ . ܠܡܡܡܝܬܐ ܠܡܡܡܐ ܡܡܡܐ ܡܡܡܐ
 ܕܡܡ ܝܝܬܝܬܐ ܠܗܝܬܝܬܐ ܠܡܡܐ ܝܬܝܬܐ . ܠܡܡܝܬܐ ܠܝܡܝܬܐ 5
 ܡܝܢ ܠܡܡܐ ܡܡܡܐ ܠܡܡܡܐ ܡܡܡܐ ܠܡܡܝܬܐ . ܠܡܡܝܬܐ
 . ܝܬܝܬܐ ܠܝܬܝܠ ܝܝܬܝܬܐ ܡܡܐ ܡܡܐ : ܡܡܐ ܡܡܡܝܬܐ

Kaschkhara
 vero jam
 ante
 Seleuciam
 ad Christum
 a Mar Mari
 conversa.

nomine Varthan, ex cujus nomine vicus ille appellabatur Varthan-
 Qerd (1): et conversi sunt domus ejus, et propinqui ejus et hospites,
 necnon multi ex Judæis. Et crexit ibi ecclesias, in quibus constituit
 presbyteros ac diaconos; descenditque in universam regionem quæ
 dicitur Schafle (2). Demum post annos multos quibus circumvit inter
 Aramæos, quum Judæos plurimos atque Gentiles adduxisset ad fidem
 Christi, illinc profectus regionem Kaschkhar (3) perlustravit. Jam

(1) *Varthan Qerd* locus est nobis aliunde incognitus. — (2) Regio ܠܡܡܝܬܐ
Schafeli paulo infra ܠܡܡܝܬܐ *Schafala* scribitur, incerto hærente scriba. Nec
 ipsum hoc nomen loci aliunde notum est; quamquam etymologice apprime
 congruit regioni depressæ et humili quæ infra Seleuciam in Mesopotamia usque ad
 Bassoram extenditur, atque supra, p. 69, *al-Zarabi* audit. — (3) De Kaschkhara
 urbe hæc habet Assemanus, *Bibl. Orient.*, I, 555: “ ܠܡܡܝܬܐ *Cascar* malunt Syri
 antiquiores; ܠܡܡܝܬܐ *Gargar*, seu ܠܡܡܝܬܐ *Carcar*, vel ܠܡܡܝܬܐ *Carcha* recen-
 tiores. In Pontificali Chaldaeorum episcopus Cascarensis primus dioceseos patriar-
 chalis episcopus et patriarchæ ipsius post obitum vicarius appellatur in hæc
 verba: “ Tunc (postquam scilicet patriarcha diem suum obiit) mittunt ad episcopum
 “ Cascar, si in vivis est: ipse enim princeps est episcoporum magnæ patriar-
 chalis provincie, et dexteram patriarchæ tenet, et custos illius sedis post ejus
 “ obitum. — Idem textus recitatur ibid. II, 459 et III, II, 668. Porro ibid. III, II,
 734 sq.: “ Cascara urbs in Chaldaea sen Babylonia, cujus in territorio Vaseta
 condita, teste Abulpheda: “ Vasetæ fundamenta Hagiagi (Hedschadsch) inter
 “ Cupham et Basram in territorio Cascaræ anno Hegiræ 84 jecit, perfecitque
 “ anno 86. — Atque juxta Edrisi (ap. Ritter, X, 191) urbs ad occidentem fluminis
 (*Schat el-Hai*) erat *Kaschkhar*; altera, orientalis, *Wasit* vocitabatur. Wasit nomen
 suum, quod *medium* significat, a situ mutuatur; qui quidem medius erat inter
 Tigridem Euphratenque, pariterque inter Bassoram et Cupham. Hodie palustribus
 undique circumdatus est locus ubi exstat oppidum *Wasit el-Hai*, quod in ipso
 Kaschkharæ ac Vasetæ territorio exstructum conjicere licet.

.ܐܠܗܐ ܕܡܢ ܕܝܚܕܐ ܕܝܚܕܐ ܐܪܐ .ܐܠܗܐ ܕܕܝܠܐ
 ܐܠܗܐ ܕܕܝܠܐ ܕܕܝܠܐ ܕܕܝܠܐ ܕܕܝܠܐ ܕܕܝܠܐ .ܐܠܗܐ
 ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܐܪܐ .ܐܠܗܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ
 .ܐܠܗܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ
 ܐܠܗܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ 3
 ܐܠܗܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ
 ܐܠܗܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ
 ܐܠܗܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ
 ܐܠܗܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ ܕܝܠܐ 10
 .ܐܠܗܐ

gia quæ patravit ibi multos convertisset atque etiam sacrificulus idoli
 istius conversus esset et baptizatus, ac propter sacrificulum istum
 multi cives appositae essent ad verum Dei cultum, tum ædificavit illic
 ecclesiam. Universam quoque regionem Kaschkaræ perlustravit et
 convertit; erexitque ecclesias, constituit in eis sacerdotes et confir-
 mavit eos in doctrina religionis. Conversio igitur Kaschkaræ præcessit
 conversionem Seleuciæ et Aramææ; atque idcirco memoriæ proditum
 est cathedram istius regionis omnibus cathedris esse antiquiorem.
 Ob eam conversionis prioritatem ex Kaschkara discipuli beatum
 Mar Marim in Seleuciam comitati sunt. Quumque ibi evangeli-
 zasset, descendit ad regionem Qoni et ad Zabas et in universam
 Schafala.

dée, 39, sermo est) equidem in medio relinquo. Satis priori analogiæ favet etymo-
 logia, quandoquidem in linguis semiticeis plerisque (hebr., arab., syriaca, coptica,
 chaldaea) nomen aquilæ a radice *naschar* repetitur. Nec omitti debet in ruinis
 Ninives inventam fuisse figuram genii vel dei, scilicet corpus humanum alis ac
 capite falconis seu aquilæ instructum. De quo cfr. Layard, *Niniveh and its remains*,
 ed. 1882, p. 47; G. Rawlinson, *Ancient monarchies*, II, 30 et Kaulen, *Assyrien und*
Babylonien, pp. 52 sq. — Alii tamen, v. g. Oppert, *Expédition en Mésopotamie*, II,
 339, nomen *Nisroch* referunt ad radicem *Scharag*, latine *conjungere*, ita ut deus
 ille, fere ut Græcorum Ὑμην, *Hymen*, matrimonio esset prepositus. Neque hoc
 idolo nostro *jureni* repugnaret; saltem si hujus nomen hoc loco mutilum exhiberi
 ponamus.

[illegible]

31. Postquam vero omnes illas regiones evangelizasset, et ædificasset in eis ecclesias et instituisset in eis presbyteros et diaconos, profectus est ad regionem Maischan (1), ubi tribulationes multas atque labores perpessus est. Quumque labores plurimos pro Christo exanclasset, profectum fecit exiguum ; quandoquidem non nisi pauci ex ipsis veram religionem amplexi sunt. Quippe homines regionis istius erant valde feri, stupidi et mundani, in cultum idolorum prorsus effreni, adeoque plus quam reliqui ceterorum impediti ab auditu doctrinæ. Videns ergo se illic nihil proficere, reliquit Danielelem, discipulum suum, ut inviseret et confirmaret paucos quos ibi converterat ; ipse vero sanctus cum Onesimo presbytero qui una cum ipso Edessa

Mar Mares
pervenit
in Susianam
et Persidem,
jam ante
a mercato-
ribus indi-
genis partim
christia-
nismo
initiatas.

(1) **ميسان** *Maischan*, Μεσάνη, regio est inferiori Tigridis cursui contigua, ad sinum Persicum sese extendens. Assemanus, *Bibl. Orient.*, III, II, 430, eo nomine intelligi vult totum illum tractum qui infra Seleuciam ad mare usque producitur, et sane ex Actis S. Georgii (Giwargis) ap. Hoffmann, op. cit., 115, constat Mesenæ regione Kaschkharam quoque fuisse contentam. Hic autem regio arciorum limitum designatur, satis conveniens illi quam describit Nöldeke, op. cit., pp. 13 et 14, aiens *Maischan* seu *Meschan*, arabice *Maisan*, fuisse seculo III statum quemdam parvum in regione Basræ ad Tigridem inferiorem, cujus locus præcipuus fuit *oppidum Spasines*, Σπασίνου Χάραξ (inscript. Palmyr. anni 151, p. C.) vel simpliciter **حارس** seu Χάραξ (inscript. Palmyr. anni 193), atque ab eo statu distinctum fuisse statum Kaschkharæ, magis ad septentrionem in palustribus Wasiti situm. Cfr. Ritter, X, 121 et 181; item *Zeitschrift der deutschen Morgenländischen Gesellschaft*, tom. XXVIII, p. 101.

כִּי־עָלָה אֶל־הַכְּרִיָּה וְהָיָה כִּי־יִשְׁכְּנוּ בְּכָל־הַכְּרִיָּה
 וְהָיָה כִּי־יִשְׁכְּנוּ בְּכָל־הַכְּרִיָּה וְהָיָה כִּי־יִשְׁכְּנוּ בְּכָל־הַכְּרִיָּה
 וְהָיָה כִּי־יִשְׁכְּנוּ בְּכָל־הַכְּרִיָּה וְהָיָה כִּי־יִשְׁכְּנוּ בְּכָל־הַכְּרִיָּה
 וְהָיָה כִּי־יִשְׁכְּנוּ בְּכָל־הַכְּרִיָּה וְהָיָה כִּי־יִשְׁכְּנוּ בְּכָל־הַכְּרִיָּה
 וְהָיָה כִּי־יִשְׁכְּנוּ בְּכָל־הַכְּרִיָּה וְהָיָה כִּי־יִשְׁכְּנוּ בְּכָל־הַכְּרִיָּה 5

venerat, et Papa et Jobo et Malkjesu ceterisque discipulis, qui exierant ad ipsum, deflexit in regionem Beth-Huzaje (1) et Beth-Parsaje (2). In Beth-Huzaje autem illis temporibus non erant multæ civitates et oppida, sed tantum Schusch (3) et Schuschthera (4) cum oppidis parvis : Karkha enim et Beth-Lapat nondum ædificata erant;

- (1) כִּי־עָלָה *Beth Huzaje* sive *Huzitis*, nomen est Syrum regionis quam Arabes *Ahucaz* vocant, et fere Chuzistano hodierno respondet. Olim ab Hebræis (Dan. viii, 2) dicebatur *Elam*; a Græcis antiquis (Æschylo et Herodoto) *Cissia*; a posterioribus (Strabone) *Susis* et *Susiana*. Hoc vero territorium hos terminos habebat : ad septentrionem, Assyriam et Mediam; ad ortum, Persidem proprie dictam et Parætacenen; ad meridiem, mare Erythræum; ad occasum, Tigridem fluvium. Cfr. Assemani, *Bibl. Orient.*, III, ii, pp. 420 et 768; Ritter, *Erdkunde*, IX, 227; G. Rawlinson, *Ancient Monarchies* (4^a ed.), I, 26 et *Herodotus* (4^a ed.), I, 591; item Barbier de Meynard, *Dict. géogr. de la Perse etc., extrait de Yaqout*, p. 57, V^o *Ahucaz*. A Susianis tamen populis scriptores antiqui sæpe discernunt Elymæos seu Elamitas, inter sinum Persicum ad meridiem et Mediam ad boream. Vide *Bibl. Orient.* III, ii, 420 et 744. — (2) כִּי־יִשְׁכְּנוּ *(Beth Parsaje)*, *Persis* seu *Persia* Latinis, Græcis Πέρσις, Hebræis *Paras*, in inscriptionibus Darii Hystaspis cuneiformibus *Parsu*, hodiernum territorium *Fars* seu *Farsistan* complectebatur, ac præterea Carmaniam regionem, quæ provincia nunc *Kerman* vocatur. Ad occidentem habebat Susianam, ad septentrionem Mediam magnam, ad orientem Myciam, ad meridiem mare. Vide *Ancient monarchies*, III, 85 sq. — (3) שֹׁשַׁן *Schusch*, quæ arabice *Sus*, hebraice (Esther i, 2; Dan. viii, 2) *Schuschan*, græce Σοῦσα, latine *Susa* vocatur, vetus Persarum regia civitas, ubi Nestorianorum ac Mohammedanorum traditio Danielis prophætæ tumulum ponit, inde a tempore Hulagu Khan. seculo XIII. penitus evanuisse videtur. Situs ruinarum in tabulis geographicis indicatur in ea vallis parte qua fluvii *Kerkha* (Choaspes) et *Dizful* non nisi quindecim kilometris ab invicem distant. Cfr. Barbier de Meynard, *Dict. géographique de la Perse etc., extrait de Yaqout*, p. 327; Assemani, *Bibl. Orient.* III, ii, 781; Ritter, IX, 316; E. Reclus, *Asie Antérieure* p. 292. — (4) כִּי־יִשְׁכְּנוּ *Schuschthera*, apud Assemanum in *Bibl. Orient.* semel (nempe I. 354) scribitur שֹׁשַׁתֶּר *Schuschter*, et ab Arabibus (v. g. a Yaqut

ܠܝܡܝܢܐ ܕܝܡܢ ܠܝܡܢ ܠܝܡܢ ܕܠܠ ܠܠܢ. ܕܝܡܢ
 . ܠܝܢ ܠܝܢ ܕܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܕܝܢܐ ܠܝܢܐ. ܠܝܢ
 ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ
 ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ
 5 ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ
 ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ

verum apud locum Karkhæ vicus erat qui appellabatur Redan; atque
 ubi ædificatum est oppidum (Karkha), istud juxta illius nomen ædifi-
 catum est tanquam oppidum (Karkha) d'Redan, quod quidem nunc
 d'Ledan (1) vocant. Item Bi-Lapat vicus, cujus nomen erat Bilabad
 quum ædificatus est, ex illius nomine dictus est Beth-Lapat (2). Et hæc
 igitur civitates in quibus mercatores Huzæi habitabant, sicut etiam
 hodie. Etiam apud Persas mercatores erant, et ex utraque regione

(Barbier de Meynard, op. cit., p. 135) *Tuster* audit. Adhuc hodie superest, estque
 Khuzistani post *Dizful* urbs præcipua, ad flumen *Karan* seu Pasitigridem quod
 in *Schat-el-Arab* influit, sita. Vide *Bibl. Orient.* III, II, 781; Ritter. IX, 178 sqq.:
 E. Reclus, *Asie Antérieure*, 295 sq. — (1) ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ *Kharkha d'Ledan*
 seu oppidum *Ledan* aliquando sic pleniori appellatione (v. g. *Bibl. Orient.* I, 3, 354:
Acta Mart., I, 113; Barhebræi *Chron. eccl.* II, 41), alias vero simpliciter *Ledan*
 (puta *Bibl. Orient.* I, 190; II, 459) scripta reperitur. Nomen vero *Redan* seu
Karkha d'Redan hoc tantum loco offendi. — Hæc urbs Sasanidarum tempore
 dicta fuit *Eran-Churra-Schapur*; hodieque ejus rudera sub nomine *Iwan-i-Kerkh*
 se reperisse putat H. Rawlinson, haud procul a Susæ ruinis ad septentrionem. Vide
 Ritter, IX, 317, et Nöldeke, p. 58. — (2) ܠܝܢܐ ܠܝܢܐ *Beth-Lapat* seu *Beth Lapet*.
 Juxta scriptorem Arabem *al-Tabari* (ed. Nöldeke, p. 41) hoc oppidum ædificatum
 fuit a Sapore I, Ardeschiri filio; atque a viro quodam Belo, qui illi erigendo
 præfuit, *Bil-Abadh* seu *Bel-Abadh*, i. e. "Structura Beli", dicta fuerit. Verum
Beth-Lapat aramaica prorsus est appellatio, quam contractam vel deformatam
 exhibent *Bilapat* et *Bilabad*. — Perperam Assemanus, *Bibl. Orient.* III, II, 748 et
 760, necnon Ritter, X, 173, *Beth-Lapat* confundunt cum civitate Ahwaz. Est enim
Beth-Lapat idem oppidum quod *Gondischapur* postea appellatum fuit, quodque a
 Sapore rege exstructum fuerit vel ampliatum. Atque hæc urbs inter Susam et
 Schuschtheram fere media sita erat; ab ea enim, ait Abulfeda (*Bibl. Orient.* III,
 II, 746) ad Toster sunt octo parasangæ, et ad Susam sex parasangæ. Ejus situm
 H. Rawlinson et De Bode repperunt in ruinis prope Schahabad. Cfr. Ritter,
 IX, 164, 170 sqq.

,ܡܕܝܬܐ ܡܢ ܠܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 5 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 10 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 15 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ
 ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ ܕܡܪܝܬܐ

rosum Domino adjunxit. Atque in regionibus illis dimisit et reliquit
 unum ex discipulis suis, cui nomen erat Job, ut loco ipsius laboraret
 inter eos. Ipse vero beatus apostolus cum sociis suis reversus est.
 ascenderuntque in regionem Aramæorum; Seleuciæ autem et Ctesi-
 phonte cunctisque in regionibus Orientis circumobivit et visitavit
 discipulos, atque discipulos alios addidit prioribus, quin esset malus
 qui sperneret aut satanas qui torqueret. Et lætitia affectus est, videns
 eos qui nunquam Deum cognoverant, nunc quotidie in ecclesia ejus
 Deum laudare; eos qui filios suos aliquando dæmonibus sacrificave-
 rant, nunc Deo vero animas suas commendare. Gloria tibi, Jesu.
 potestas insuperabilis, qui per rudes et imperitos implevisti terram
 veritatis. Quisnam jussit Orientem, matrem maleficii et chaldaismi,
 incurvare genu et adorare Deum vivum et verum? Quis dixit filiis
 Nemrod gigantis ut loco turris et rebellionis contra Deum fructus
 amoris et confessionis redderent Deo. et intelligerent creatorem

a Thoma
 apostolo
 Christo
 adjunctas.
 Dein in
 Aramæam
 reversus.
 in summa
 pace,

[illegible]

quod vidistis oculis vestris et docui vos, quemadmodum conversatus sum vobiscum, ita etiam vos conversamini; et juxta ordinationes et leges quæ positæ fuerunt discipulis in Jerusalem, et in quibus quoque conversati sunt apostoli, collegæ mei, in iis etiam vos conversemini. Ne deflectatis ab eis, neque ad dexteram neque ad sinistram. Attendite ergo ad ministerium quo potiti estis, et in timore ac tremore sitis stabiles in illo; et perpetuo in hora orationis sitis stantes. Et ne sitis socii crucifixorum (Judæorum) neque ab ipsis sanguinem Domini nostri Jesu Christi exquiratis (1). Et respondit Papas cum sociis suis et dixerunt illi: Testis est Christus qui misit te ad nos, ut doceres nos fidem veram per quam salvamur, nos quemadmodum a te audirimus sic facturos. Et post hæc

(1) Exhortationibus fere eisdem, at prolixioribus, Adæus Edessæ moriturus discipulos suos allocutus est. Vide G. Phillips, *The doctrine of Addai the apostle*, pp. 8 et 39 sqq. Verba ad Judæos pertinentia, in Actis nostris prorsus obscura, ita illic leguntur : ܐܡܢܬܝܢ ܕܠܗ ܩܪܒܢܐ ܕܥܡܢܐ ܕܚܝܟܘܢ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܡܢܐ ܕܚܝܟܘܢ ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܡܢܐ ܕܚܝܟܘܢ : ܡܫܝܚܐ ܕܥܡܢܐ
ܕܡܫܝܚܐ ܕܥܡܢܐ ܕܚܝܟܘܢ quæ ita reddenda sunt : Cavete ergo ab iis qui crucifixe-
runt, ne sitis amici cum ipsis, ne requiratur a vobis, sicut ab ipsis, sanguis Christi
cujus eorum manus plenæ sunt.

[illegible]

¹ S. مَحْتَد — ² S. مَحْمَد

alio loco, tanquam fons auxiliorum. Protectio nobis fiat præclarus
ossium hujus Sancti thesaurus, et adoremus Deum et dicamus: " Laus
sit tibi, Domine, ob benignitatem tuam in æternum ineffabilem. Laus
tibi, Domine, qui dignos nos fecisti, ut ossa illius Sancti apud nos
reponerentur veluti fons plenus bonorum, qui Tibi, Domine, supplica-
mus per intercessionem ejus. Mitte, Domine, quietem et pacem huic
nostræ regioni et omnibus habitatoribus ejus. Circumda illam muro forti
et refugio invincibili. virtute quæ ex te est; et sit famosa et illustris,
nimirum per fidem et justitiæ opera, plus quam omnes regiones et civi-
tates finitimæ! Humilientur ethnici et populi errantes, curvantes genu
coram fide vera, et exaltetur cornu fidei veræ, quæ in ea viget, supra
omnes religiones falsas! Et deprimatur in hac regione impietas, splen-
deat in ea veritas, crescat fides vera usque in tempora seculorum.
Amen. . Toti autem cœtui nostro congregato in divinis, qui in

- P. 36, l. 12 $\mu\theta\iota\kappa$ loco $\mu\theta\iota\kappa$
- P. 38, l. 1 $\alpha\mu\alpha\alpha$
- P. 38, l. 15 om. $\theta\iota\gamma\kappa\alpha\varsigma \kappa\alpha\tau\alpha \kappa\alpha\tau\alpha \kappa\alpha\tau\alpha \kappa\alpha\tau\alpha \kappa\alpha\tau\alpha$
- P. 40, l. 13 $\kappa\alpha$ loco κ ; l. 14 $\kappa\epsilon\iota\tau\epsilon$
- P. 42, l. 7 $\kappa\iota\tau\epsilon\kappa$; l. 8, κ $\kappa\theta\iota\theta\iota\alpha$ $\kappa\epsilon$; l. 11 $\kappa\iota\tau\epsilon\kappa\iota\kappa$,
et $\theta\iota\gamma\beta\iota\alpha$
- P. 44, l. 10 $\theta\iota\gamma\theta\omega\kappa\alpha$
- P. 48, l. 1 $\kappa\theta\iota\theta\iota\alpha$; l. 2 $\kappa\alpha\tau\alpha$
- P. 51, l. 1 $\kappa\epsilon\iota\tau\epsilon$ *leradanaye*; l. 3 $\kappa\alpha\tau\alpha$; l. 8 om. $\alpha\alpha\alpha$
- P. 52, l. 5 $\kappa\theta\iota\theta\iota\alpha$ $\mu\alpha\alpha$
- P. 53, l. 11 $\kappa\iota\kappa$
- P. 54, l. 9 om. κ $\kappa\alpha\tau\alpha\kappa\alpha\kappa\alpha$ $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\kappa\alpha\tau\alpha$ $\kappa\alpha\tau\alpha$
- P. 55, l. 13 $\kappa\iota\kappa\kappa$ loco $\kappa\iota\kappa\kappa$
- P. 56, l. 4 $\kappa\theta\iota\theta\iota\alpha$ $\kappa\alpha$
- P. 57, l. 3 sicut S. cum additis ad lineam 3^{am} notae, post κ his vocibus :
 $\kappa\alpha\tau\alpha\kappa\alpha\kappa\alpha$ $\kappa\alpha$; l. 9 $\kappa\alpha$; l. 10 $\kappa\alpha\kappa\iota\kappa$
(sine κ)
- P. 58, l. 9 (sine κ) $\kappa\iota\kappa$
- P. 59, l. 3 $\kappa\alpha\kappa\iota\kappa$; l. 6 $\kappa\alpha$ $\kappa\iota\kappa$; l. 10 $\kappa\alpha$ $\kappa\iota\kappa$
- P. 60, l. 10 $\kappa\alpha$ $\kappa\iota\kappa$; l. 14 $\kappa\alpha$ $\kappa\iota\kappa$
- P. 61, l. 2 $\kappa\alpha$; l. 6 in margine $\kappa\alpha\kappa\iota\kappa$ loco $\kappa\alpha\kappa\iota\kappa$; l. 8 $\kappa\iota\kappa$
 $\kappa\alpha$; l. 12 $\kappa\theta\iota\theta\iota\alpha$
- P. 62, l. 4 $\kappa\alpha\kappa\iota\kappa$; l. 10 $\kappa\alpha\kappa\iota\kappa$ loco $\kappa\alpha$ $\kappa\iota\kappa$ $\kappa\alpha$
- P. 64, l. 4 $\kappa\alpha$; $\kappa\iota\kappa$ loco $\kappa\iota\kappa$
- P. 65, l. 2 $\kappa\iota\kappa$ loco $\kappa\iota\kappa$; l. 6 $\kappa\alpha$; l. 12 $\kappa\theta\iota\theta\iota\alpha$
- P. 66, l. 2 et 3 $\kappa\iota\kappa$ $\kappa\iota\kappa$ $\kappa\iota\kappa$: l. 3 $\kappa\iota\kappa$; l. 6
 $\kappa\iota\kappa$

INDEX ALPHABETICUS

NOMINUM PERSONARUM ATQUE LOCORUM

QUÆ IN ACTIS S. MARIS OCCURRUNT.

Prima nota numeralis paginam, aliæ lineas cujusque paginae designant.

אבגר Abgar rex 14, 10; 15, 3; 16, 10, 14; 17, 5; 18, 3;
19, 8.

אבד Abad pagus 50, 1.

אדא Ada, Maris discipulus 22, 12; 40, 1, 3; 44, 5, 11; 47, 7.

אדאי Adai sive Adeus, Thomæ apostoli discipulus 17, 13;
18, 1, 6, 8, 9, 12; 19, 2, 12; 20, 3, 7; 21, 2, 5, 7;
22, 1; 35, 5; 84, 2.

אדאר Adar rex 47, 7.

אדססא Edessa urbs 14, 11; 17, 10, 14; 21, 5; 22, 6, 12; 52, 2;
82, 1.

אדססא Jerusalem urbs 15, 11; 25, 5; 87, 3.

אדס Job, Maris discipulus 82, 1; 85, 2.

אדססא Onesimus, Maris discipulus 22, 11; 44, 8; 70, 2; 81, 10.

אדססא Esthera dea 76, 7.

אפראטס Aphraates rex 48, 4; 65, 4; 67, 7.

ארבא Arbela urbs 25, 14; 26, 3; 31, 9, 11; 33, 4.

ארדשיר Ardeschir rex 47, 10.

ארזון Arzon, regio et oppidum 22, 10; 23, 2, 4.

- 𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Artaban rex 66, 13; 67, 9, 10; 74, 14.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Armenia exterior 33, 6.
 𐎠𐎹𐎡𐎴 Assyria 25, 14; 30, 2; 33, 4.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Babylonia 22, 5; 48, 1, 2, 4; 58, 15.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Bilabad, Bilapat, Beth-Lapat 82, 5; 83, 3, 4.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Beth-Armaye regio 49, 1, 4; 78, 6; 79, 2; 80, 6;
 85, 4.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Beth-Garmai regio 35, 8.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Beth-Huzaye gens 82, 2, 3; 84, 5, 6. — Vide infra
 𐎠𐎹𐎡𐎴.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Beth-Zabdai regio 25, 11.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Mesopotamia 21, 3, 10; 52, 1.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Beth-Arbaye regio 25, 13.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Beth-Parsaye seu Persis regio 82, 3; 83, 6. — Vide
 infra 𐎠𐎹𐎡𐎴.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Barogia oppidum 31, 8; 34, 5.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Gowkhai oppidum 67, 1.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Gawar regio 34, 2.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Glal, Gelala locus 42, 3; 44, 2.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Davai puer 28, 14.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Dosthi vir 70, 2, 6, 9, 10, 14, 15; 71, 3, 4; 72, 1, 11.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Dor-Qoni oppidum et regio 72, 14; 77, 8; 80, 10;
 86, 11; 88, 3. — Vide infra 𐎠𐎹𐎡𐎴.
 𐎠𐎹𐎡𐎴𐎠𐎼𐎷𐎡𐎴 Daniel, Maris discipulus 81, 9.

- 𐭪𐭭𐭮𐭭 Dasan regio 32, 3.
 𐭪𐭭𐭮𐭭𐭮 Dasanaei 33, 6.
 𐭪𐭭𐭮𐭭𐭮 Tigris flumen 51, 4; 66, 7; 77, 5, 12.
 𐭪𐭭𐭮𐭭𐭮 Darabhar regio 41, 12; 47, 7.
 𐭪𐭭𐭮𐭭𐭮 Huzitæ (Susianæ incolæ) 83, 5; 84, 3.
 𐭪𐭭𐭮𐭭𐭮 Herodes rex 26, 11.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 Waziq oppidum 31, 11; 35, 3.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 Varthan vir, 78, 1.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 𐭪𐭭𐭮 Varthan-Qerd oppidum 78, 2.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 Zabæ (fluvii et regio) 31, 9; 80, 10.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 [𐭪𐭭𐭮𐭭] Regio Zabbarum 30, 4; 77, 11.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 𐭪𐭭𐭮𐭭 Zab Medius, flumen 69, 2.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 𐭪𐭭𐭮𐭭 Zab Major, fluvius 30, 1; 31, 7.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 Zaradosch belli dux 28, 7; 29, 13.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 Tiberius cæsar 12, 5.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 , 𐭪𐭭𐭮𐭭 Tobias vel Tubana vir 18, 1, 4.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 Tomis, Maris discipulus 32, 2; 33, 5, 7; 34, 1.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 Judæi 15, 8, 12; 19, 5; 25, 5; 26, 11; 27, 2; 78, 3, 6.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 𐭪𐭭𐭮𐭭 Jesus Christus 12, 7 et passim.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 [𐭪𐭭𐭮𐭭] Regio Kukharum 77, 11.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 [𐭪𐭭𐭮𐭭] Ecclesia Kukharum 77, 8; 86, 5.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 Karkha oppidum 82, 5; 83, 1. — Vide infra 𐭪𐭭𐭮𐭭.
 𐭪𐭭𐭮𐭭 Kaschkhar regio et oppidum 78, 7; 79, 4, 9; 80, 4, 6, 9.

- ܠܕܢ Ledan urbs 83, 3. Vide infra ܠܕܢ.
 ܠܡܩܢ Laqua vir 50, 3; 51, 3.
 ܡܪܝܢ Mares 12 et passim.
 ܡܕܝܝܢ Madai seu Media regio 33, 7.
 ܡܥܝܢܐ Mesene regio 81, 3.
 ܡܠܟܝܝܫܐ Malkjesu, Maris discipulus, 22, 12; 82, 1.
 ܢܝܠܐ Nilus amnis 43, 11.
 ܢܝܢܝܒܝܐ Ninive urbs 30, 2.
 ܢܝܫܚܐ Nischar idolum 79, 11.
 ܢܝܡܪܕܐ Nemrod vir 85, 14.
 ܢܝܫܝܒܝܐ Nisibis urbs 22, 7, 8.
 [ܐ ܕܝܠܕܝܢܐ] ܕܝܠܕܝܢܐ Regiones Syrorum 49, 4.
 ܫܠܥܝܐ Seleucia urbs. 48, 4; 49, 2; 50, 5; 51, 4, 7, 9; 52, 14;
 56, 13; 57, 3; 58, 13; 59, 2; 64, 13; 67, 10; 77, 10;
 79, 2; 80, 6, 9; 85, 4; 86, 9.
 ܥܒܕ ܒܪ ܐܒܕܐ Ebd-bar-Abdu vir 19, 11.
 ܦܠܘܠܐ Paulus apostolus 30, 7; 31, 3; 35, 5.
 ܦܬܪܐ Petrus apostolus 35, 5.
 ܦܪܬܝܐ Phratia regis filia 36, 4; 38, 5.
 ܦܝܠܝܦܦܐ Philippus, Maris discipulus 22, 12; 23, 1.
 ܦܦܐ Papas, Maris discipulus 82, 1; 86, 11; 87, 10; 88, 5.
 ܦܪܝܐ Fars sive Persis regio 48, 1; 84, 5.
 ܦܪܝܐ Persæ populus 84, 3, 7.

𐭪𐭮𐭩𐭥 [𐭪 𐭪𐭩𐭥𐭥] Regio Persarum 47, 8, 10.

𐭪𐭮𐭩𐭥 Parthi populus, 48, 2, 4.

𐭪𐭮𐭩 Qoni femina 72, 14; 73, 9; 74, 2, 3, 8; 75, 5, 9, 13;
76, 6, 8.

𐭪𐭮𐭩𐭥 Ctesiphon urbs 49, 1; 50, 6; 66, 13; 67, 1; 85, 4;
86, 9.

𐭪𐭮𐭩𐭥 Caesarea Philippi, urbs 13, 8.

𐭪𐭮𐭩 Qardu. urbs et insula Tigridis fluvii, 23, 2.

𐭪𐭮𐭩 Qardai vir 29, 13.

𐭪𐭮𐭩 Radan regio 50, 1, 6.

[𐭪𐭮𐭩] 𐭪𐭮𐭩 Radanenses 51, 1.

𐭪𐭮𐭩, 𐭪𐭮𐭩 [𐭪 𐭪𐭩𐭥] Redan, Karkha d'Redan seu d'Ledan 83, 2.

𐭪𐭮𐭩 Roma urbs 31, 4.

𐭪𐭮𐭩 Romani 19, 7.

𐭪𐭮𐭩 Ra'amsis pagus 31, 10; 35, 3.

𐭪𐭮𐭩 Schahgirad vel Schahagerd rex 36, 3; 38, 1.

𐭪𐭮𐭩 Schahqerth urbs 35, 8.

𐭪𐭮𐭩 Susa urbs 82, 4.

𐭪𐭮𐭩 Schuschther urbs 82, 4.

𐭪𐭮𐭩 Schafala regio 78, 5; 80, 10.

𐭪𐭮𐭩 Thomas apostolus 17, 13; 84, 11.

EPILOGUS CRITICUS.

Quod scripsi in *Prolegomenis*, pag. 7 : “ S. Marim ævo apostolico in illis regionibus evangelium prædicasse testimoniis constat idoneis atque perpetuis ; vereor ne queat in sensum ab eo quem in animo gero, alienum cogi. Profecto nihil aliud in hac re asserere ausim quam Acta S. Maris, nunc in lucem prolata, haudquaquam haberi posse ut sequioris ævi figmentum quoddam, gratuito excogitatum seu antiquioris traditionis fundamento carens : quippe quæ potius, saltem quod historiæ substantiam attinet, innumeris veterum scriptorum ac monumentorum consentiant testimoniis. Atque hæc quidem summam illic allegata, facile possent in immensum extendi, prout revera alia multa, eaque maximam partem inedita, officiosissime mihi Ill. Khayyath nuper transmisit : quæ tamen omnia, utpote a Nestorianis desumpta, vim argumenti minime augent, nec proinde in medium sunt proferenda ; istorum enim de Mar Mari tanquam ævi apostolici in Oriente apostolo, sat explorata habetur sententia atque inconcussa traditio.

Verum enimvero de ipso illius traditionis fonte non liquido constare videtur. utrum ex ecclesia christiana Orientis adhuc unita, quemadmodum e documenti nostri inspectione conjici posse visum est, manaverit, an vero ad posterius ævum pertinere dicendus sit. Dubium in primis movet ac difficultatem facessit quod testimonia de S. Mari non æque reperiantur apud Jacobitas, a Nestorianis fide et ritu separatos ; nam, uti aliunde notum est ac nuper litteris testatus est mihi Ill. Clem. Jos. David (1), archiepiscopus Syrus Damasci, “ nullum penes Jacobitas, quibuscum Syri catholici eundem habent ritum, S. Maris neque in libris liturgicis, neque in martyrologio adest vestigium. „ Sunt quidem ex eorum scriptoribus qui illius meminerunt, puta Gregorius Barhebræus, a nobis supra recitatus ; ast hic in Chronico suo compilando Nestorianis quoque usus est documentis. Est tamen quod forte haud incongrue Jacobitarum silentio respondeatur, eos videlicet, utpote in Asiæ occidentalis partibus frequentiores, orientalis traditionis facilius esse oblitos. Merito sane conjicit Renaudotus primam inter tres Nestorianorum liturgias, quæ *sanctorum apostolorum* (Adæi et Maris) nomine inscribitur, antiquiorem esse divisione ecclesiarum per Nestorianam hæresin effectam. Atque, ut ille scribit (2) : “ *Apostolos sanctos* vocant Nestoriani Adæum et Marin, quos Orientis apostolos existimant ex antiqua sua traditione, quam fabulis inquinatam scripto consignavit Maris quidam filius Salomonis, ex cujus historia epitomen fecit Amrus filius Matthæi, ex qua habetur successio Catholicorum sive patriarcharum sectæ Nestorianæ, usque ad seculum decimum tertium. Adæum, ut Orientales scribunt, eundem esse cum

(1) Doctissimus ille præsul Romæ, anno 1870, edidit librum cui titulus : *Antiqua ecclesiæ syro-chaldaicæ traditio circa Petri apostoli ejusque successorum Romanorum Pontificum divinum primatum*. — (2) *Liturgiarum orientalium collectio*, tom. II, pag. 592 sqq. (ed. Francofurt. 1847).

Thadæo plerique testantur... Nestoriani dicunt unum fuisse ex septuaginta discipulis, et a Thoma apostolo missum in Syriam; Marin ejus fuisse discipulum, tum alterum quem Agi appellant. Quia igitur illos tanquam ecclesiarum Mesopotamiæ fundatores agnoscunt. Ordinem Missæ illis tribuunt, ut Jacobo Hierosolymitana Ecclesia liturgiam suam, Marco Alexandrina suam attribuit. Quæ vero de Thadæi a Jacobo missione habet Nestorianorum traditio, non tam ad eos ut novæ sectæ homines referenda est, quam ad communem ecclesiarum Mesopotamiæ traditionem. Eadem quippe in historiam suam retulit Eusebius, et in Melchitarum Jacobitarumque libris leguntur, in illis præsertim apostolorum discipulorumque Christi indiculis qui extant in variis codicibus, et vulgo Canonibus apostolorum et Clementinis constitutionibus præmittuntur vel subjiciuntur. Reperitur sane in optimo et vetustissimo codice Mediceo Collectionis canonum Syriacæ, Synopsis aliquarum constitutionum quæ Adæo, Mari et Agi adscribuntur, et quarum vigebat auctoritas in ecclesia Jacobitica. Unde certo efficitur Nestorianos non novam et apud se natam opinionem de institutione ecclesiarum in Mesopotamia, quo res suas commendarent, promulgasse, sed in orthodoxæ quæ illic fuerat, ecclesiæ jura involasse, ut quod illi proprium erat sibi attribuerent. „

Denique operæ pretium videtur hic quædam adnotare de documento antiquissimo, non ita pridem in lucem prolato, quo ecclesiæ Mesopotamicæ primordia sic fere enarrantur ut cum iis maximam partem convenient quæ Eusebius (1) e tabulario Edesseno se accepisse testatur. Inscribitur illud *Doctrina Addæi apostoli*, atque ab editore (2) demptis quibusdam interpolationibus Labubnæ, regi Abgaro ac ipsi Christo Domino coævi, fetus genuinus putatur, quamquam ab aliis (3) Eusebio (anno 324) posterior habeatur. Moyse tamen Khorenensi (anno 470) prior. Jam vero ibi inter Adæi discipulos varios qui recensentur, Mares non occurrit. Sed potest id inde explicari quod ei, non sicut illis Edessenæ ecclesiæ promovendæ, sed in alias Orientis plagas christianismum prædicandi provincia fuerit demandata. Ceterum R. Lipsii (4) sententia est totam historiam conversionis Abgari VI Ukhama, apostolica ætate Edessæ regis, fundamento carere eamque tempore Abgari VIII Severi bar Manu, qui annis 176-213 regnavit ac christianæ religioni Edessæ nomen dedit, primo fuisse excogitatam.

(1) *Hist. eccl.*, lib. 1. cap. 13. — (2) G. Phillips, qui post fragmentum jam a Curetonio in *Ancient syriac documents* prolatum, edidit integrum librum syriacæ et anglicæ hoc titulo : *The doctrine of Addai the apostle*, Londini 1876. — (3) *Die edessenische Abgar-Sage, kritisch untersucht, von Richard Adelbert Lipsius* Braunschweig 1880, p. 41. — (4) *Op. cit.*, p. 11.

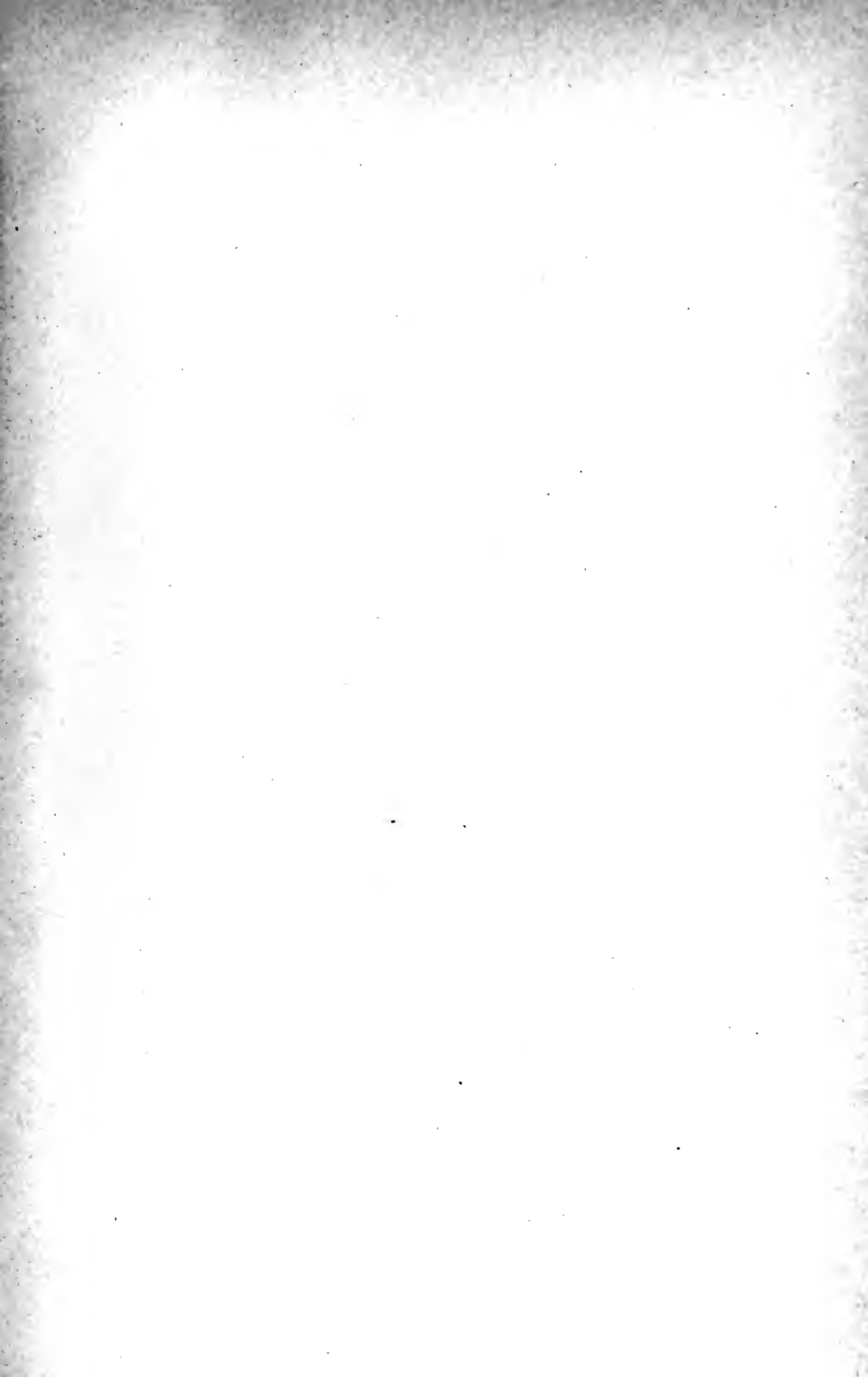

CORRIGENDA.

P. 14, l. 13	loco	الحبة	lege	الحبة
P. 15, l. 9	-	يكا	-	يكا
P. 26, l. 4	-	استا	-	استا
P. 27, l. 2	-	ست	-	ست
P. 74, l. 5	-	لما	-	لما

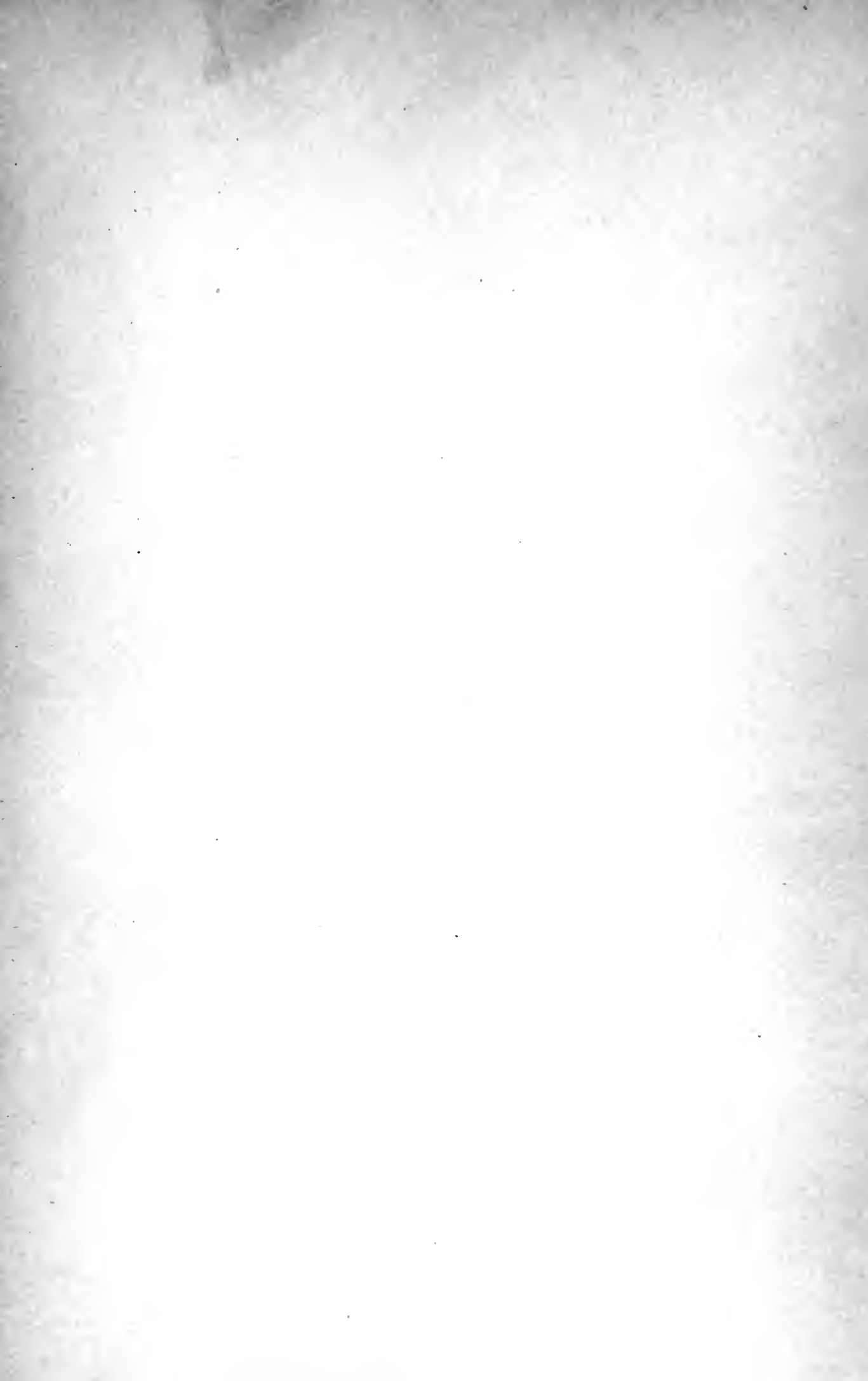

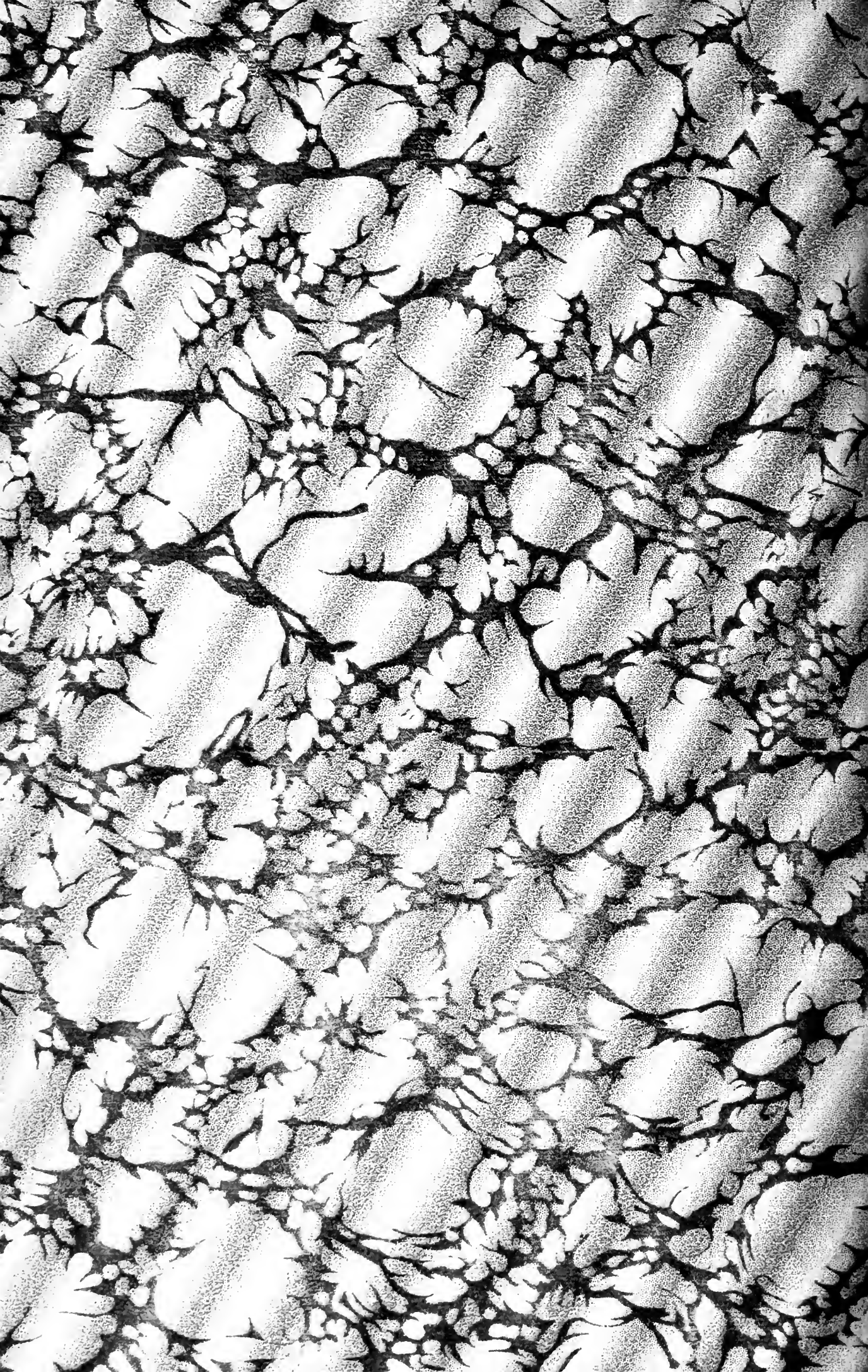

BRUXELLIS

E TYPOGRAPHEO POLLEUNIS, CEUTERICK & LEFÉBURE

Via dicta des Ursulines, 35

**University of Toronto
Library**

**DO NOT
REMOVE
THE
CARD
FROM
THIS
POCKET**

Acme Library Card Pocket
LOWE-MARTIN CO. LIMITED

UTL AT DOWNSVIEW

D RANGE BAY SHLF POS ITEM C
39 14 18 18 11 009 7